

Zeszyt **liturgiczny**

Program duszpasterski Kościoła
w Polsce na rok 2019/2020

WIELKA TAJEMNICA WIARY

Eucharystia
daje życie
2019–2022

PROGRAM DUSZPASTERSKI NA ROK 2019/2020
„Wielka tajemnica wiary”

POD REDAKCJĄ:

ks. dr. Jana Bartoszką

ks. mgr. lic. Romana Chromego

ks. dr. Krystiana Piechaczka

(Sekretariat Komisji Duszpasterskiej
Konferencji Episkopatu Polski)

KOREKTA:

zespół GN

SKŁAD I ŁAMANIE:

Jacek Bekman

WYDAWCA:

Instytut Gość Media

ISBN kolekcja: 978-83-950701-9-8

ISBN z. 4.: 978-83-954371-2-0

SPIS TREŚCI

Słowo wstępne	
ks. Jan Bartoszek	5
Styczeń	
Kapłan gromadzący wspólnotę	
ks. Grzegorz Śmieciński (Katowice)	7
Luty	
Kapłan uznający swą grzeszność	
ks. Michał Dąbrówka (Tarnów)	13
Marzec	
Kapłan wielbiący Boga	
ks. Arkadiusz Ksycki (Gniezno)	19
Kwiecień	
Kapłan modlący się za wspólnotę i w imieniu wspólnoty	
ks. Jakub Dąbiec (Gniezno)	25
Maj	
Kapłan słuchający słowa Bożego i zwiastujący Dobrą Nowinę	
s. Bogusław Wolański (Legnica)	29
Czerwiec	
Kapłan głoszący słowo Boże	
ks. Jarosław Grzegorzczak (Białystok)	37
Lipiec	
Kapłan wyznający wiarę	
ks. Bartłomiej Matczak (Warmia)	45
Sierpień	
Kapłan składający się w ofierze z Chrystusem	
ks. Bartłomiej Matczak (Warmia)	51
Wrzesień	
Kapłan uczący dziękczynienia	
ks. Krystian Kletkiewicz (Gdańsk)	57
Październik	
Kapłan wzywający Ducha Świętego	
ks. Bogusław Wolański (Legnica)	67
Listopad	
Kapłan ukazujący obecność Boga	
ks. Jarosław Grzegorzczak (Białystok)	75
Grudzień	
Kapłan jednoczący wspólnotę	
ks. Krystian Kletkiewicz (Gdańsk)	85

Słowo wstępne

Troską całej wspólnoty Kościoła jest modlitwa o powołania kapłańskie i zakonne oraz za powołanych. Źródłem tego zatroskania są słowa zachęty samego Chrystusa: „Żniwo wprawdzie wielkie, ale robotników mało; proście więc Pana żniwa, żeby wyprawił robotników na swoje żniwo” (Łk 10,2). To On jako Dobry Pasterz posyła apostołów, aby szli i głosili orędzie Dobrej Nowiny. Daje im pouczenia i zapewnia ich o swojej trosce. Oczekuje na nich, kiedy powrócą ze swojej misji i podzielą się z Nim doświadczeniami.

Dzisiejszy świat wciąż jest rozległym żniwem, które oczekuje na odważnych, pracowitych i pełnych entuzjazmu żniwiarzy. Nie tylko tereny misyjne, ale także kraje, które już od wieków żyją Chrystusową Ewangelią, potrzebują gorliwych kapłanów oraz oddanych bez reszty Bogu i bliźnim braci i siostr zakonnych.

Szczególnym zadaniem każdej wspólnoty wierzących jest gorąca modlitwa o liczne i święte powołania kapłańskie i zakonne. Wyjątkową wartość ma modlitwa połączona z ofiarą i cierpieniem. Cierpienie przeżywane jako dopełnianie we własnym ciele braków „udręk Chrystusa dla dobra Jego Ciała, którym jest Kościół” (Kol 1,24), staje się najskuteczniejszą formą wstawienia.

Święty Jan Paweł II w Orędziu na 41. Światowy Dzień Modlitw o Powołania tak zachęcał: „Z całego serca pragnę, aby nasilała się modlitwa o powołania. Modlitwa będąca adoracją Bożej tajemnicy i dziękczynieniem za «wielkie rzeczy», których On dokonał i nadal dokonuje, bez względu na słabość ludzi. Modlitwa kontemplacyjna, którą przepełnia zdumienie i wdzięczność za dar powołań” (Jan Paweł II, Proście Pana żniwa, żeby wyprawił robotników na swoje żniwo, Orędzie na 41. Światowy Dzień Modlitw o Powołania, „L'Osservatore Romano” 2 (2004), s. 12).

Odpowiadając na apel świętego papieża Polaka, przygotowaliśmy wraz z kilkoma dyrektorami Wydziałów Duszpasterskich propozycję oprawy liturgicznej Mszy św. pierwszoczwartkowych oraz adoracji na poszczególne miesiące roku 2020, które tematycznie obejmują modlitwę o powołania kapłańskie, zakonne i misyjne. W ten sposób, przeżywając pod hasłem „Wielka tajemnica wiary” pierwszy rok w ramach trzyletniego programu poświęconego Eucharystii, chcemy dać skromną pomoc w przeżywaniu szczególnej i gorącej modlitwy kontemplacyjnej przed Najświętszym Sakramentem w naszych wspólnotach parafialnych. Chcemy w ten sposób przypomnieć również o modlitwie o powołania do służby Bożej, która prowadzona w pierwszej czwartki miesiąca ma już swoją piękną historię. Tematykę nabożeństw na poszczególne miesiące wyznacza schemat Mszy św. oraz rola, jaką grają w niej kapłani.

Oby ten czas przeżywany przed Chrystusem Eucharystycznym umacniał wiarę każdego, kto podejmie ten błogosławiony trud, a Kościołowi przynosił nowe zastępy gorliwych robotników na rozległym polu pracy apostołskiej.

Wszystkim, którzy będą korzystali z niniejszych pomocy, życzę ofiarnego zaangażowania w dzieło modlitwy całego Kościoła o dar licznych i świętych powołań kapłańskich i zakonnych oraz za tych, którzy już podjęli tę szczególną posługę w życiu kapłańskim i zakonnym.

Niech za sprawą Ducha Świętego cały Kościół stanie się ludem modlących się, którzy proszą Ojca Niebieskiego o święte powołania do kapłaństwa i życia konsekrowanego. Módlmy się, aby ci, których Pan wybrał i powołał, byli wiernymi i radosnymi świadkami Ewangelii, której poświęcili swoje życie.

KS. JAN BARTOSZEK

KS. GRZEGORZ ŚMIECIŃSKI (KATOWICE)

KAPŁAN GROMADZĄCY WSPÓLNOTĘ

I czwartek stycznia – 2.01.2020

I. Wstęp do Mszy Świętej

Wspominamy dziś w liturgii dwóch świętych biskupów i doktorów Kościoła: Bazylego Wielkiego i Grzegorza z Nazjanzu. Po studiach obaj postanowili oddać się życiu pustelniczemu. Wkrótce jednak przyjęli święcenia kapłańskie, a następnie zostali powołani na stolice biskupie w Cezarei i Nazjanzie, gdzie gromadzili wspólnoty. To podstawowe zadanie każdego duszpastersza. Dziś, w I czwartek miesiąca, chcemy modlić się przez wstawiennictwo patronów – wybitnych teologów i myślicieli chrześcijańskich – za kapłanów, przewodników lokalnych wspólnot. Wołamy także do dobrego Boga, by żadna wspólnota nie była jak owce bez pasterza.

Wpatrzeni w przykład autentycznych świadków wiary i miłości uznajmy przed Bogiem nasz brak wiary, miłości i świętości. Prośmy o miłosierdzie...

II. Myśli do homilii

W internecie można znaleźć opowiadanie:

Kandydat na zakonnika puka do bramy klasztoru. – Jestem już tak uduchowiony, że mógłbym zostać waszym opatem – tłumaczy bratu furcianowi. – Śpię na gołej ziemi, nie jem mięsa i okładam się dyscypliną kilka razy dziennie. Brat z furty prowadzi go na klasztorny dziedziniec i wskazując na stojącego w kącie osiołka, wyjaśnia: – Ten osiołek też śpi na gołej ziemi, nie je mięsa, a ponieważ jest uparty, bierze kije kilka razy dziennie. Jeżeli chcesz przystać do naszej wspólnoty z takimi osiągnięciami, o jakich mówisz, musisz pamiętać, że na razie jesteś na etapie osła, nie opata.

Siostry i bracia! Jan Chrzciciel też mógł powiedzieć: „Jestem Mesjaszem”. A tymczasem w żadnym momencie działalności nie uzurpował sobie tej roli. Zawsze stał w cieniu Mesjasza. Jedynie – jak mówił – przygotowywał

drogę, był głosem. Ileż w Janie jest pokory, kiedy wskazując na Jezusa, mówi: Ja nie jestem Mesjaszem, Mesjasz to On. To jest też dobra cecha każdego duszpasterza – kapłana gromadzącego wspólnotę. Ważne, by nie wskazywać na siebie, ważne, by nie wiązać ze sobą, ale z Chrystusem. Dobry duszpasterz wszystko, co robi, odnosi do Jezusa. To, co robi, czego się podejmuje, powinno wskazywać na Chrystusa. O takich kapłanów się módlmy. Dzisiejsza lekcja, która płynie dla każdego i każdej z nas, to lekcja wielkiej pokory. Chciejmy w naszej codzienności uznawać wyższość, wszechmoc i potęgę Boga. Pokora jest właśnie uznaniem przed samym sobą, że jest obok mnie Bóg, którego potrzebuję. Niech w tym zadaniu wspomagają nas ci, którzy sami byli pokorni: słudzy słowa Bożego, dwaj święci biskupi z IV w. – św. Bazyli i św. Grzegorz.

Panie, proszę Cię, naucz mnie umniejszać siebie, by pozwolić Ci wzrastać. Naucz mnie pokory.

III. Modlitwa wiernych

Do Boga, który jest miłością i gromadzi nas wszystkich w jedną wspólnotę, zanośmy nasze prośby i błagania.

1. Módlmy się za Kościół święty, aby łączył wszystkich ludzi w jedną rodzinę Bożą.
2. Módlmy się za kapłanów, aby zawsze sprawowali Eucharystię w sposób piękny i godny, jako pokorni pasterze i przewodnicy wspólnoty parafialnej.
3. Módlmy się o nowe powołania do życia kapłańskiego, aby tajemnica przyjścia Boga na świat mogła być głoszona we wszystkich zakątkach świata.
4. Módlmy się za teologów, którzy kolejnym pokoleniom przekazują prawdy wiary, aby sami troszczyli się o życie duchowe i osobistą relację z Bogiem.
5. Módlmy się za naszych zmarłych, aby dobry Bóg wprowadził ich do wspólnoty świętych w niebie.
6. Módlmy się za nas samych, abyśmy za przykładem świętych Bazylego i Grzegorza pokornie poznawali prawdę objawioną i wprowadzali ją w czyn poprzez miłość.

Panie Boże, Ty w swoim Synu obecnym wśród nas pragniesz uczynić z nas wspólnotę Twojego ludu. Bądź pochwalny za Twoją troskę o nasze zba-

wienie i wysłuchaj naszą pokorną modlitwę, którą zanosimy do Ciebie przez Chrystusa, Pana naszego.

IV. Nabożeństwo

1. Pieśń: *Dzisiaj w Betlejem*

2. Wprowadzenie w temat nabożeństwa

Siostry i bracia! Witam was na wspólnej modlitwie. Gromadzimy się dziś wokół Jezusa, Dobrego Pasterza, aby dziękować za dar Kościoła jako wspólnoty, którą gromadzi i wzywa do modlitwy każdy kapłan powołany przez Boga jako pasterz i przewodnik wspólnoty parafialnej. To on – kapłan – przewodniczy Eucharystii, która jest źródłem i szczytem naszego chrześcijańskiego życia. W ciągu stuleci liczni kapłani znajdowali w Eucharystii pokrzepienie obiecane im przez Jezusa w dniu Ostatniej Wieczery, pokarm dający siłę, która pozwala dochować wierności.

Chcemy wspólnie dziękować za każdego powołanego do posługi dla dobra całej wspólnoty Kościoła, dla dobra każdego i każdej z nas. Chcemy dziś także modlitwą wspierać tych, którzy zostali wybrani do realizacji specyficznego powołania: kapłaństwa urzędowego. Pragniemy również prosić Boga o dar nowych, świętych powołań do kapłaństwa i życia konsekrowanego.

W naszej modlitwie nie jesteśmy osamotnieni. Jednoczymy się bowiem z wołaniem całego Kościoła powszechnego, który trwa na modlitwie w ten I czwartek miesiąca.

3. Pieśń na wystawienie Najświętszego Sakramentu: *Bądźże pozdrowiona*

4. Modlitwa wstępna

Panie, z wiarą zginamy kolana przed Tobą, obecnym w Najświętszym Sakramencie. Witamy Cię, Jezu, nasz Zbawicielu. Klękamy przed Tobą, by wyznać naszą wiarę i miłość. Przychodzimy do Ciebie w ten I czwartek miesiąca jak uczniowie do swego wychowawcy, jak dzieci do swego ojca, jak przyjaciel do przyjaciela. Zginając kolana, co jest zewnętrznym znakiem wiary naszego serca i umysłu, dziękujemy Ci za chwilę spotkania z Tobą. Chcemy dzisiaj w sposób szczególny dziękować za tych wszystkich, którzy Tobie zaufali i oddali swoje życie na całkowitą służbę Tobie i ludziom. Dziękujemy dziś za

kapłanów, którzy gromadzą nas na modlitwie, którzy tej modlitwie przewodniczą. Ty sam, Panie, wybierasz mężczyzn, których czynisz narzędziem swej łaski. Panie, Dobry Pasterzu, dziękujemy dziś za kapłanów, którzy służą sercem czystym i pokornym, którzy udzielają nam sakramentów, którzy wyjaśniają Ewangelię Chrystusa i uczą nas, jak stać się dziećmi Bożymi.

5. Pieśń: *Gdy się Chrystus rodzi*

6. Modlitwa za powołanych

„Gdy [Jezus] przechodził obok Jeziora Galilejskiego, ujrzał dwóch braci: Szymona, zwanego Piotrem, i brata jego, Andrzeja, jak zarzucali sieć w jezioro; byli bowiem rybakami. I rzekł do nich: «Pójdźcie za Mną, a uczynię was rybakami ludzi». Oni natychmiast zostawili sieci i poszli za Nim” (Mt 4,18-20).

„I poszli za Nim” – Panie Jezu, Ty, chodząc po ziemi, powoływałeś tych, którzy mieli łowić ludzi. Wielu również dziś usłyszało Twoje słowa i działają w świecie, chcąc przybliżyć każdego człowieka do Ciebie, Chryste. Pomóż im trwać wiernie przy Tobie, aby słowa Ewangelii wprowadzali w czyn we własnym życiu, dając jednocześnie świadectwo, że bycie Twoim sługą daje wiele radości. Spraw, by mieli siłę jednoczenia, gromadzenia i przewodniczenia wspólnocie. Zamieszkaj, Panie, w sercach biskupów, prezbiterów, diakonów, kleryków, aby każdego dnia żyli dla Ciebie, służąc bliźnim. Umocnij ich wszystkich, by ich wiara była silna, by była oparciem dla każdego i każdego z nas.

7. Pieśń: *W żłobie leży*

8. Wezwania przeplatane wołaniem wiernych:

K.: Panie Jezu, Ty chcesz, aby wszyscy ludzie doszli do poznania prawdy i byli zbawieni, prosimy Cię: Poślij robotników na żniwo swoje.

W.: Poślij robotników na żniwo swoje.

K.: O Jezu, który powiedziałaś swoim uczniom: „Nie wyście Mnie wybrali, ale Ja was wybrałem i przeznaczyłem was na to, abyście szli i owoc przynieśli, by owoc wasz trwał” (J 15,16). Błagamy Cię, Panie...

W.: Poślij robotników na żniwo swoje.

K.: O Jezu, któryś rzekł do uczniów swoich: „Wy jesteście światłem świata (...). Tak niechaj świeci światło wasze przed ludźmi, aby widzieli dobre

czyny wasze i chwalili Ojca waszego, który jest w niebie” (Mt 5,14-15). Błagamy Cię, Panie...

W.: Poślij robotników na żniwo swoje.

K.: O Jezu, który powiedziałeś do uczniów: „Każdego, który Mnie wyzna przed ludźmi, wyznam i Ja przed Ojcem moim, który jest w niebie” (Mt 10,32). Błagamy Cię, Panie...

W.: Poślij robotników na żniwo swoje.

K.: O Jezu, Tyś powiedział: „Kto nie bierze krzyża swego i nie idzie za Mną, nie może być uczniem moim” (Mt 10,38). Błagamy Cię, Panie...

W.: Poślij robotników na żniwo swoje.

K.: O Jezu, który przed swoim wniebowstąpieniem powiedziałeś do apostołów: „Idźcie i nauczajcie wszystkie narody (...), a oto Ja jestem z wami po wszystkie dni aż do skończenia świata” (Mt 28,1). Błagamy Cię, Panie...

W.: Poślij robotników na żniwo swoje.

K.: Boże, który powołujesz wielu, aby przynosili trwały owoc zbawienia i świętości w Twoim Kościele, usłysz błaganie swojego ludu i spraw, aby każde powołanie zostało przyjęte, rozwinęło się i przyniosło obfity owoc. Przez Chrystusa, Najwyższego Kapłana i Pośrednika.

W.: Amen.

9. Pieśń: *Nie było miejsca*

10. Modlitwa o nowe powołania

„Pójdź za Mną” – takie słowa usłyszeli apostołowie, którzy bez wahania zostawili wszystko i poszli za Tobą. Spraw, Chryste, aby w dzisiejszym świecie młodzi ludzie, usłyszawszy podobne słowa, nie bali się podjąć decyzji o rozpoczęciu misji i oddaniu Tobie swego życia. Panie, powołani przez Ciebie apostołowie byli słabi i grzeszni, niczym się nie wyróżniali, lecz Ty, patrząc w serce, wybierasz niegodnych, aby posługując się nimi, przyprowadzić wielu do siebie. Wysłuchaj głosu Twego ludu, Panie, i daj nam świętych kapłanów, którzy będą nam przekazywali prawdy ewangeliczne przez przykład swojego życia. Klęczymy przed Tobą, Najwyższy i Wieczny Kapłanie, i prosimy o nowe, święte i liczne powołania do służby Tobie i ludziom. Prosimy o nowych kapłanów, zakonników, misjonarzy, aby cały świat poznał Twe Imię i by mógł każdego dnia spotykać się z Tobą w sakramentach świętych.

11. Chwila cichej adoracji

12. Pieśń na błogosławieństwo: *Przed tak wielkim sakramentem*

13. Błogosławieństwo Najświętszym Sakramentem

14. Pieśń na uwielbienie: *Podnieś rączkę, Boże Dziecię*

15. Pieśń na zakończenie: *Do szopy, hej pasterze*

KAPŁAN UZNAJĄCY SWOJĄ GRZESZNOŚĆ

I czwartek lutego – 6.02.2020

I. Wstęp do Mszy Świętej

Gromadzimy się na Eucharystii w kolejny pierwszy czwartek miesiąca. Jest to dzień szczególnej modlitwy za powołanych i o nowe powołania do służby Bożej. Dzisiaj chcemy prosić dla nich i dla siebie o łaskę pokornego uznania swojej grzeszności. Mamy bowiem świadomość, że przed Najświętszym Bogiem nikt nie jest bez winy. Wierzimy jednak, że On hojnie udziela łaski przebaczenia tym, którzy szczerze wyznają swoje grzechy. Prośmy więc dzisiaj, abyśmy nie zagłuszali głosu swojego sumienia, bo to prowadzi do śmierci. Prośmy o łaskę uznania swojej grzeszności, bo to prowadzi do życia.

II. Myśli do homilii

- „Oto przystępuję do ołtarza Bożego” – tymi słowami rozpoczyna się modlitwa, którą kapłan wraz z asystą liturgiczną odmawia w zakrystii przed rozpoczęciem celebrowania Najświętszej Ofiary. W sposób naturalny kojarzy się nam ona ze słowami dzisiejszego pierwszego czytania: „Nie przystąpiliście do dotykającego i płonącego ognia, do mgły, do ciemności i burzy ani też do grzmiących trąb... natomiast przystąpiliście do góry Syjon, do miasta Boga żyjącego, Jeruzalem niebieskiego, do niezliczonej liczby aniołów, na uroczyste zebranie, do Kościoła pierworodnych, którzy są zapisani w niebiosach” (Hbr 12,18.21). Uświadamiają nam one, że w Eucharystii spotykamy Boga, który nie jest odległy i nieprzystępny, lecz bliski i otwarty na każdego człowieka. Nie możemy jednak zapominać, że jest On również po trzykroć święty i dlatego należy Mu się najwyższy szacunek i cześć.
- Człowiek, który w sposób świadomy zbliża się do Boga, mocno uświadamia sobie swoją grzeszność. Podobnie gdy zbliżamy się do

silnego źródła światła, zaczynamy zauważać najmniejsze nawet zabrudzenia na swoim ubraniu. Być może czegoś podobnego doświadczyli apostołowie, którzy przystąpili do Jezusa pragnącego ich posłać do głoszenia królestwa Bożego. Dotychczas przyglądali się, jak to czynił ich Nauczyciel. Widzieli Jego pełną miłości relację z Ojcem, miłosierdzie, jakie okazywał potrzebującym, zdecydowanie, z jakim występował wobec wszelkich przejawów zła i niesprawiedliwości. Teraz sami mają wziąć aktywny udział w Jego misji. Są jednak zupełnie inni niż On. Ich Mistrz jest doskonały, oni są ułomni i słabi. Czy nie stanie się to przeszkodą w realizacji tego zadania?

- Wszystko zależy od tego, czy staną w prawdzie o swojej słabości. Człowiek świadomy swojej grzeszności i niewystarczalności zwraca się ku Bogu i w Nim szuka ratunku. Dzięki temu działa nie swoją mocą, lecz mocą płynącą od Boga. Do takiej postawy wzywa Jezus swoich uczniów, polecając im, aby na drogę, w którą ich wyprawia, nie brali nic prócz laski: ani chleba, ani torby, ani pieniędzy w trzosie (por. Mk 6,8). Mają szukać oparcia w Bogu, a nie we własnej doskonałości. Dzięki temu ich misja przynosi obfite owoce. Podobnie może stać się w życiu ludzi, którzy uznając swoją grzeszność, będą szukali oparcia i siły nie w samych sobie, lecz w Bogu. On może działać tylko tam, gdzie człowiek – uznając swoją niewystarczalność – pozwoli Mu działać. Zatem skuteczność naszego posłannictwa zależy od uznania przez nas swojej grzeszności i zwrócenia się do Boga.
- W każdej Eucharystii uobecnia się odczytana dzisiaj Ewangelia. Jesteśmy uczniami, których Chrystus przywołuje do siebie i posyła, abyśmy słowem i czynem uobecniali królestwo Boże we współczesnym świecie. Zanim jednak usłyszymy wezwanie: „Idźcie w pokój Chrystusa”, najpierw stajemy się uczestnikami męki i śmierci Chrystusa, którą uobecnia Najświętsza Ofiara. Uznając swoją grzeszność, przystępujemy w niej do pokropienia Krwią, która przemawia mocniej niż krew Abła (por. Hbr 12,24). Jest to Krew Chrystusa, która oczyszcza nas z wszelkiego grzechu. Nie tylko oczyszcza, ale również daje siłę do realizowania misji powierzonej nam przez Pana.

III. Modlitwa wiernych

Do Boga bogatego w miłosierdzie zanieśmy nasze wspólne modlitwy:

1. Módlmy się za Kościół święty, aby z odwagą Jana Chrzciciela głosił światu prawdę o Bożej miłości i o grzechu, który nas od niej oddziela.
2. Módlmy się za powołanych, aby z ufnością w Boże miłosierdzie uznawali swoją grzeszność i słabość.
3. Módlmy się o nowe i święte powołania do służby Bożej, aby nie zabrakło tych, którzy będą głosili światu orędzie o Bożym miłosierdziu.
4. Módlmy się za ludzi, którzy nie chcą uznać swojej grzeszności, aby nie zagłuszali swojego sumienia i weszli na drogę nawrócenia.
5. Módlmy się za naszych bliskich zmarłych (a szczególnie za NN.), aby dostąpili chwały nieba.
6. Módlmy się za nas samych, abyśmy w Bogu szukali spełnienia wszystkich naszych najgłębszych pragnień.

Wysłuchaj, Ojcze, naszego wołania, które zanosimy do Ciebie przez Chrystusa, Pana naszego.

IV. Nabożeństwo

1. Pieśń: *Idźcie na cały świat*

2. Wprowadzenie do tematu nabożeństwa

Siostry i bracia, gromadźmy się na modlitwie zachęceni przez samego Jezusa, który mówi: „Proście Pana żniwa, żeby wyprawił robotników na swoje żniwo” (Łk 10,2). Szczególną okazją do zanoszenia tej prośby jest każdy pierwszy czwartek miesiąca. To dzień gorącej modlitwy za wszystkich powołanych i o nowe powołania do służby Bożej. Chcemy więc dziś prosić Pana żniwa, żeby On sam wyprawiał robotników na swoje żniwo. A więc żeby ich nie tylko posyłał, ale również odpowiednio wyposażał i przysposabiał do tej wyjątkowej misji. Żeby On sam kształtował ich na swój obraz i podobieństwo.

Zdajemy sobie sprawę z tego, że ta modlitwa jest bardzo potrzebna, bo zły duch nie śpi. On chce zebrać na świecie swoje żniwo. Dlatego uderza w robotników posłanych przez Pana. Dobrze wie, że jeśli ulegną jego pokusom, osłabną w gorliwości, a ziemia zarośnie chwastem grzechu i nieprawości. Wtedy Zły będzie mógł zebrać swoje żniwo.

Prośmy więc dzisiaj o łaskę pokornego uznania swojej grzeszności dla wszystkich powołanych przez Chrystusa. Bo nawet jeśli ulegną pokusie, to

gdy wyznają swoje grzechy, Bóg, jako wierny i sprawiedliwy, odpuści je im i oczyści ich z wszelkiej nieprawości (por. 1 J 1,9).

3. Pieśń na wystawienie Najświętszego Sakramentu:

Witam Cię, witam, Przenajświętsze Ciało

4. Modlitwa wstępna

Jezu, obecny w tym sakramencie, wierzymy i wyznajemy, że jesteś teraz prawdziwie pośród nas. Jesteś tutaj pełen mocy i chwały. Ty jesteś święty, a my grzeszni. Dlatego zbliżamy się do Ciebie jak chorzy do lekarza życia, jak nieczyści do źródła miłosierdzia, jak ślepi do światła wiecznej jasności, jak ubodzy i nędzni do Pana nieba i ziemi. Błagamy Cię, abyś dzięki swej nieskończonej hojności uleczył naszą słabość, obmył nasze grzechy, rozświetlił nasze mroki, wzbogacił nasze ubóstwo i okrył naszą nagość, abyśmy mogli godnie Ciebie adorować, aby ta modlitwa była Tobie miła (por. modlitwa św. Tomasza z Akwinu).

Uznając swoją grzeszność i słabość, chcemy dzisiaj wstawiać się za naszymi braćmi i siostrami, których wybrałeś do swojej służby, a którzy również doświadczają różnych pokus i bolesnych upadków. Przecież nikt z nas nie jest bez grzechu, a „jeśli mówimy, że nie mamy grzechu, to samych siebie oszukujemy i nie ma w nas prawdy” (1 J 1,8). Przyjmij więc naszą modlitwę za nas i za bliźnich, w której prosimy Cię o to, byśmy potrafili pokornie uznawać swoją grzeszność i bez lęku wyznawać nasze grzechy.

5. Pieśń: *Bądź mi litościw*

6. Modlitwa za powołanych

„Jezus rzekł do Szymona: «Wypłyn na głębie i zarzuć sieci na połów!». A Szymon odpowiedział: «Mistrzu, całą noc pracowaliśmy i niceśmy nie ułowili. Lecz na Twoje słowo zarzucę sieci». Skoro to uczynili, zagarnęli tak wielkie mnóstwo ryb, że sieci ich zaczynały się rwać. [...] Widząc to, Szymon Piotr przypadł Jezusowi do kolan i rzekł: «Odejdź ode mnie, Panie, bo jestem człowiek grzeszny». I jego bowiem, i wszystkich jego towarzyszy w zdumienie wprawił połów ryb, jakiego dokonali; [...] Lecz Jezus rzekł do Szymona: «Nie bój się, odtąd ludzi będziesz łowił». I przyciągnąwszy łodzie do brzegu, zostawili wszystko i poszli za Nim” (Łk 5,4-11).

„Odejdź ode mnie, Panie, bo jestem człowiek grzeszny” – ile razy doświadczyliśmy tego uczucia! Ile razy, kiedy popełniliśmy jakiś grzech, chcieli-

śmy się schować i nie mieć z Tobą nic wspólnego. Boimy się podejść do Ciebie, aby wyznać Ci swój grzech. Jak bardzo jesteśmy wtedy podobni do Adama, który – gdy zgrzeszył – schował się przed Tobą w gąszczu swoich lęków. Na nasze szczęście Ty ciągle wyruszasz na poszukiwanie człowieka, który się ukrył przed Tobą. I kiedy stajesz przed tym, który odważy się pokornie uznać swoją grzeszność, mówisz do niego: „Nie bój się!”.

Dzisiaj polecamy Tobie wszystkich, których jak Piotra i jego towarzyszy powołałeś do swojej służby, mimo że nie byli idealni. Umocnij powołanych swoją łaską, aby – gdy doświadczą swojej słabości – nie uciekali od Ciebie, ale uciekali się do Ciebie. Uwolnij ich serca od lęku, który powstrzymuje przed przyjściem do Ciebie i szczerym wyznaniem swoich win. Napełnij ich serca swoim Świętym Duchem – Duchem Miłości, który skłania człowieka do wejścia na drogę nawrócenia. Niech sami doświadczą potęgi Twego miłosierdzia, aby stać się dla nas jego świadkami.

7. Pieśń: *Kochajmy Pana*

8. Wezwania przeplatane wołaniem wiernych:

K.: O Jezu, który nie chcesz śmierci grzesznika, lecz żeby się nawrócił i miał życie, daj powołanym łaskę pokornego uznania własnej grzeszności.

Błagamy Cię:

W.: Zmiłuj się, Panie, nad nami grzesznymi.

K.: O Jezu, który przebaczyłeś skruszonemu Piotrowi, daj powołanym odwagę do szczerego wyznania wszystkich swoich win. *Błagamy Cię...*

W.: Zmiłuj się, Panie, nad nami grzesznymi.

K.: O Jezu, który zapewniłeś nas, że gdy poznamy prawdę, ona nas zwolni, broń powołanych przed wszelkimi przejawami oszukiwania samych siebie. *Błagamy Cię...*

W.: Zmiłuj się, Panie, nad nami grzesznymi.

K.: O Jezu, który zapewniłeś kobietę pochwyconą na cudzołóstwie, że jej nie potępiasz, zabierz z serc powołanych wszelki lęk oddzielający ich od Ciebie. *Błagamy Cię...*

W.: Zmiłuj się, Panie, nad nami grzesznymi.

K.: O Jezu, który przyszedłeś, aby szukać i ocalić to, co zginęło, doprowadź do szczerego nawrócenia powołanych, którzy zeszli z drogi prowadzącej do Ciebie. *Błagamy Cię...*

W.: Zmiłuj się, Panie, nad nami grzesznymi.

K.: O Jezu, który uwolniłeś Marię Magdalenę od siedmiu złych duchów, broń powołanych przed wszelkimi pokusami złego ducha. *Błagamy Cię...*

W.: Zmiłuj się, Panie, nad nami grzesznymi.

K.: Chryste, który powołujesz wielu, aby wydobywali ludzi z odmetów zła i grzechu, usłysz błaganie swojego ludu i spraw, aby każde powołanie zostało przyjęte, rozwinęło się i przyniosło obfity owoc. Który żyjesz i królujesz przez wszystkie wieki wieków.

W.: Amen.

9. Pieśń: *O, Krwi i Wodo*

10. Modlitwa o nowe powołania (św. Jana Pawła II)

Do Ciebie, Panie, zwracamy się z ufnością! Synu Boży, posłany przez Ojca do ludzi wszystkich czasów i żyjących w każdym zakątku świata! Błagamy Ciebie za pośrednictwem Maryi, Matki Twojej i Matki naszej: spraw, aby w Kościele nie brakowało powołań, zwłaszcza do szczególnej służby Twemu Królestwu.

Jezu, jedyny Zbawicielu człowieka! Modlimy się do Ciebie za naszych braci i za nasze siostry, którzy odpowiedzieli „tak” na Twoje powołanie do kapłaństwa, do życia konsekrowanego i do misji. Spraw, aby ich życie odnawiało się każdego dnia i stawało się żywą Ewangelią. Panie miłosierny i święty, nadal posyłaj nowych robotników na żniwo Twego królestwa!

Pomagaj tym, których powołujesz, by Cię naśladowali w naszych czasach: spraw, by kontemplując Twoje oblicze, przyjmowali z radością tę przedziwną misję, którą im powierzasz dla dobra Twego ludu i wszystkich ludzi. Ty, który jesteś Bogiem i żyjesz, i królujesz z Ojcem i Duchem Świętym na wieki wieków. Amen.

11. Chwila cichej adoracji

12. Pieśń na błogosławieństwo:

Przed tak wielkim sakramentem

13. Błogosławieństwo Najświętszym Sakramentem

14. Pieśń na uwielbienie: *Wielbić Pana chcę*

15. Pieśń na zakończenie: *Błogostaw, Panie, nas*

KAPŁAN WIELBIĄCY BOGA

I czwartek marca – 5.03.2020

I. Wstęp do Mszy Świętej

Eucharystia, na której się gromadzimy, stanowi dla każdego z nas duchową przestrzeń, gdzie możemy w sposób doskonały oddać chwałę Bogu i wyznać mu naszą miłość. Z Eucharystii wypływa źródło wszelkich łask dla Kościoła. Sprawując ją dziś w ten pierwszy czwartek miesiąca, w sposób szczególny chcemy dotknąć Jezusa Chrystusa, który na Ostatniej Wieczerzy zanosił swoje uwielbienie Ojcu w niebie. W tej chwili modlitwy uwielbienia błagajmy miłosiernego Boga, aby swojemu Kościołowi dał kapłanów, którzy zastępując Chrystusa, przez swoje życie i posługę będą zanosili uwielbienie Bogu w imieniu ludu Bożego.

II. Myśli do homilii

■ Uwielbienie Chrystusa

W pierwszoczwartkowym dziękczynieniu za dar Eucharystii jesteśmy zaproszeni, aby zatrzymać nasz wzrok na Jezusie. On jako „prawdziwy i wieczny Kapłan” ofiarowuje się Ojcu za nasze zbawienia i w konsekrowanym chlebie jest z nami „przez wszystkie dni, aż do skończenia świata”. W swojej ziemskiej działalności, którą opisują ewangeliści, Jezus jest ściśle zjednoczony z Ojcem w niebie i całe Jego życie jest jednym wielkim hymnem uwielbienia na cześć Boga Ojca. Szczególnym wyrazem jedności Jezusa z Ojcem są momenty Jego osobistej modlitwy. Ewangeliści Mateusz i Łukasz przekazali nam modlitwę Syna Bożego, która jest prawdziwą perłą. Można ją nazwać Jezusowym Hymnem Uwielbienia: „Wysławiam Cię, Ojcze, Panie nieba i ziemi” (Mt 11,21; Łk 10,21). Wyrażenie, którym Jezus rozpoczyna swoją modlitwę, oznacza Jego całkowite uznanie – w całej pełni – działania Boga Ojca, a zarazem Jego bycie w całkowitej, świadomej i radosnej zgodności z tym sposobem działania, z zamysłem Ojca. Hymn radości jest więc szczytem drogi modlitwy,

z której jasno wypływa głęboka i wewnętrzna jedność Jezusa z życiem Ojca w Duchu Świętym i w której objawia się Jego Boże synostwo.

■ Uwielbienie kapłana

Dzisiejsza modlitwa, podczas której prosimy usilnie miłosiernego Boga o łaskę nowych powołań kapłańskich w Kościele, staje się dla nas stosowną okolicznością, żeby uświadomić sobie istotę posługi kapłańskiej. Każdy kapłan Kościoła, wybrany przez Boga na mocy łaski powołania, przeznaczony jest przede wszystkim do tego, aby gorliwie i starannie naśladować Jezusa w swoim życiu. Przez swą posługę w Kościele ma on przedłużać i urzeczywistniać pełne miłości działanie Jezusa Chrystusa. Jeżeli zatem tę najgłębszą tożsamość kapłana stanowi Pan Jezus, to tym samym kapłan, jako przewodnik ludu w drodze do zbawienia, w sposób szczególny powołany jest, by wchodzić w Jezusową postawę uwielbienia względem Boga Ojca. Jeśli życie Jezusa, Jego słowa i czyny były radosnym hymnem uwielbienia Ojca, to tak samo życie kapłana, jego słowa i czyny powinny być nieustannym uwielbieniem Boga.

■ Uwielbienie wspólnoty Kościoła

Teksty liturgii Mszy św. czy śpiewów kościelnych bardzo często zapraszają nas do wspólnego uwielbienia Boga. Warto przytoczyć choćby hymn „Chwała na wysokości Bogu” lub dobrze znaną nam pieśń „Wielbię Ciebie”. Teksty te uświadamiają nam, że powołaniem całego Kościoła, każdego z nas jest uwielbienie Boga nie tylko słowami, ale nade wszystko własnym życiem. Do takiego stylu życia zachęca nas św. Augustyn: „A jednak bracia, nawet w tym uciążliwym położeniu dobremu Bogu, który wybawia nas od złego, śpiewajmy alleluja. [...] śpiewaj, ale idź naprzód. [...] Co oznacza idź? Oznacza: postępuj, postępuj w dobrym! [...] Jeśli postępujesz, znaczy to, że idziesz; ale postępuj w dobrym, w prawdziwej wierze, w dobrych obyczajach postępuj; śpiewaj i idź” (św. Augustyn, Kazanie 256). Prośmy dzisiaj dobrego Boga, aby radosne uwielbienie Jego Boskiego majestatu wypełniało serca kapłanów oraz serca wszystkich synów i córek Kościoła świętego.

III. Modlitwa wiernych

Przez Jezusa Chrystusa Arcykapłana dóbr przyszłych, który złożył Ojcu najdoskonalszą ofiarę uwielbienia, do miłosiernego Boga wołajmy z ufnością we wspólnej modlitwie.

1. Módlmy się za Kościół powszechny, aby głosząc Ewangelię i sprawując sakramenty, zanosił do Boga doskonałe uwielbienie.

2. Módlmy się za pasterzy Kościoła, aby świadectwem życia pełnego uwielbienia Boga pociągali innych do pójścia za Chrystusem.

3. Módlmy się za rodziny katolickie, aby przez szacunek dla wszystkiego, co święte, przyczyniały się do budzenia i rozwijania powołań kapłańskich.

4. Módlmy się za ludzi młodych, aby potrafili odrzucić zgubne pokusy świata, usłyszeli Boży głos powołania do kapłaństwa i życia poświęconego szczególnemu uwielbieniu Boga oraz z odwagą na niego odpowiedzieli.

5. Módlmy się za naszych zmarłych, za zmarłych kapłanów, aby w wiecznym królestwie Ojca uwielbiali Boga na wieki we wspólnocie świętych.

6. Módlmy się za nas tu zgromadzonych, abyśmy uwielbiając Boga przez swoje życie, modlitwą pracą i cierpieniem wyprasjali u Miłosierdzia Bożego łaskę nowych powołań kapłańskich.

Boże, Ojcie miłosierny, przyjmij nasze pokorne uwielbienie i dziękczynienie, jakie Ci składamy. Wysłuchaj naszą modlitwę i obdarz Twój Kościół pasterzami pełnymi uwielbienia dla Twojego Boskiego majestatu. Przez Chrystusa Pana naszego.

IV. Nabożeństwo

1. Pieśń: *Weź w swą opiekę*

2. Wprowadzenie w temat nabożeństwa

W pierwszy czwartek każdego miesiąca jesteśmy zaproszeni, aby z radością wchodzić w atmosferę Wieczernika, gdzie Pan Jezus jako dar dla swojego Kościoła ustanowił sakrament Eucharystii i kapłaństwa. Duchowo zanurzając się w klimat Ostatniej Wieczerzy, czujmy się zaproszeni przez Jezusa, by wejść w jego pełne chwały uwielbienie Ojca. W tej godzinie chwały Jezusa, godzinie pełnej uwielbienia Boga za dar zbawienia dostępny dla nas w Najświętszej Eucharystii, prosimy Go pokornie, aby dał swojemu Kościołowi kapłanów, świętych szafarzy. Jako prawdziwi i pierwsi przyjaciele Jezusa niech

staną się oni dla swojego ludu nauczycielami modlitwy uwielbienia i razem z ludem Bożym oraz w jego imieniu zanoszą przed Boży tron modlitwę pełną uwielbienia i chwały.

3. Pieśń na wystawienie Najświętszego Sakramentu:

Zbliżam się w pokorze

4. Modlitwa wstępna

Oto klęczymy przed Tym, w którego Wcielonej Obecności jesteśmy, zanim tu stajemy. Uwielbiamy Cię, Zbawicielu, obecny tu jako Bóg. Klękamy przed tym Świętym Człowieczeństwem, które poczęło się w łonie Maryi; które wzrastało i nad Jeziorem Galilejskim powołało Dwunastu; działało cuda, przemawiało słowami mądrości i pokoju; które w wyznaczonej porze zawisło na krzyżu; legło w grobie, powstało z martwych, a teraz króluje w niebie. Wielbimy Cię i błogosławimy, oddajemy się Tobie, który jesteś prawdziwym Chlebem ludzkiej duszy i naszą wieczną radością.

Panie Jezu, staję przy Tobą i zastanawiam się, Kim jesteś dla mnie. Szukam odpowiedzi w swej głowie. Wiem o Tobie przecież nie mało. Ale czy to naprawdę wystarczy? Kim Ty właściwie dla mnie jesteś? Chcę teraz zamilknąć przez chwilę i sercem dotknąć tej prawdy, aby nie usta mówiły, lecz abyś Ty mówił we mnie.

5. Pieśń: *Pan blisko jest*

6. Modlitwa za powołanych

Bądź uwielbiony, Panie Jezu Chryste, nieskończona dobroci zamknięta w kruszynie chleba. Ty sam zechciałeś z nami pozostać w naszym świecie, aby nas przemieniać i uświęcać. Ty wiesz, że jesteśmy słabi i grzeszni, a pomimo to w ogromie swego miłosierdzia nie zrażasz się ciemnością naszych serc. Przychodzisz i przez swoją eucharystyczną obecność pomiędzy nami ciepłem swojej miłości uwalniasz nasze serca od ciemności grzechu i słabości. Za ten piękny i wielki dar Twojej miłości uwielbiamy cię i dziękujemy Ci, Panie.

W misterium Wieczernika ujawniło się, Jezu, Twoje wielkie pragnienie pozostania pośród Twego ludu aż do skończenia świata. Dlatego w tej godzinie chwały i uwielbienia ustanowiłeś kapłanów, którzy będąc sługami Eucharystii, przedłużają Twoją obecność w Najświętszym Sakramencie Oł-

tarza. O dobry i pełen miłości dla nas Zbawicielu! Klęcząc dziś przed Tobą, pragniemy Ci z serca podziękować za dar kapłaństwa, którym obdarzyłeś naszych braci. To dzięki ich życiu i przez ich posługę wylewasz na dzieci Twojego Kościoła skarby łask. Dziękujemy Ci, Jezu, za tych, których już powołałeś do świętego posługiwania kapłańskiego. Prosimy Cię, strzeż w ich sercach daru wiary, aby mogli wskazywać jej światło Twojemu Kościołowi. Zachowaj w nich łaskę świętości, aby tym skuteczniej mogli posługiwać Twojemu ludowi. Przez Ducha Świętego uczyni z nich prawdziwych mężów modlitwy, aby zanosili do Ciebie modlitwę pełną chwały, a przez swoje życie i posługę składali Tobie doskonałą ofiarę uwielbienia. Amen.

7. Pieśń: *Jezus jest tu*

8. Wezwania przeplatane wołaniem wiernych:

K.: Chryste, zrodzony z Ojca przed wszystkimi wiekami, aby nadać sens naszemu życiu, Ty przyjąłeś na siebie nasze ciało i zwyciężyłeś śmierć. Posłuszni Twojemu wezwaniu do modlitwy o powołania prosimy dzisiaj Ciebie: Wysłuchaj nas, Panie.

W.: Wysłuchaj nas, Panie.

K.: Przymnóż wiary Twemu Kościołowi, aby wiernie świadczył o Twoim zmartwychwstaniu i zachowaj Ojca Świętego na długie lata w zdrowiu i łasce.

W.: Wysłuchaj nas, Panie.

K.: Poślij tych, którzy jako robotnicy zniwa swoim życiem świadczyć będą o prawdzie Ewangelii.

W.: Wysłuchaj nas, Panie.

K.: Nie dozwól, aby wygasła wiara i nadzieja tych, którzy stoją na straży depozytu wiary Kościoła.

W.: Wysłuchaj nas, Panie.

K.: Pozwól, abyśmy żyli Twym życiem i szli naprzód w radości paschalnej jak dzieci światłości, wielbiąc Cię nieustannie.

W.: Wysłuchaj nas, Panie.

9. Pieśń: *O niewysłowione szczęście zajaśniało*

10. Modlitwa o nowe powołania

Panie Jezu, Ty chcesz, abyśmy naszymi prośbami współdziałali z Tobą, który wzywasz mężczyzn i kobiety, by poświęcili się Tobie na służbę. Kiedy

zanosimy prośby, Ty dzielisz się z nami gorącym pragnieniem, by na świat cały posłać świadków ewangelicznej radości. Błagamy Cię więc, o Panie, daj Kościołowi wielu powołanych. Niech będą jego życiem i siłą, niech niosą na krańce świata Twoje zbawienie. Błagamy Cię, o Panie, niech głos Twój przeniknie serca młodych, niech wielu z nich pociągnie do Twojego cudownego dzieła.

Jezu, Dobry Pasterzu, wzbudź we wszystkich parafiach powołania do kapłaństwa według potrzeb całego świata, który Ty miłujesz i pragniesz zbawić. Tobie powierzamy w szczególności naszą wspólnotę parafialną. Stwórz w nas duchowy klimat pierwszych chrześcijan, abyśmy się stali wiecznikiem modlitwy i pełnego miłości przyjęcia Ducha Świętego i Jego darów. Wspieraj naszych pasterzy i wszystkie osoby konsekrowane. Kieruj krokami tych, którzy wielkodusznie odpowiedzieli na Twoje wezwanie i przygotowują się do święceń albo ślubów opartych na radach ewangelicznych.

Wejrzyj miłościwie na tyłu młodych ludzi dobrze przygotowanych i wezwij ich do naśladowania Ciebie. Pomóż im zrozumieć, że tylko w Tobie będą mogli w pełni urzeczywistnić samych siebie.

Zawierając te wielkie sprawy Twojego Serca możnemu pośrednictwu Maryi, która jest Matką i wzorem wszystkich powołań, prosimy Cię o podtrzymanie naszej wiary, że Ojciec wysłucha nas, gdy modlimy się o to, o co Ty sam nakazałeś nam prosić. Ty, który jesteś Bogiem i żyjesz, i królujesz z Ojcem i Duchem Świętym na wieki wieków. Amen.

11. Chwila cichej adoracji

12. Pieśń na błogosławieństwo:

Przed tak wielkim sakramentem

13. Błogosławieństwo Najświętszym Sakramentem

14. Pieśń na uwielbienie: *Wielbię Ciebie*

15. Pieśń na zakończenie: *Barka*

KAPŁAN MODLĄCY SIĘ ZA WSPÓLNOTĘ I W IMIENIU WSPÓLNOTY

I czwartek kwietnia – 2.04.2020

I. Wstęp do Mszy Świętej

W pierwszy czwartek miesiąca, zgromadzeni w naszym wieczerniku parafialnym, pragniemy prosić Pana żniwa o nowe i święte powołania kapłańskie. W naszej modlitwie pamiętajmy także o tych, którzy na niwie Pańskiej już pracują. Niech będą ludźmi modlitwy i zawierzenia, służąc ludowi Bożemu na drodze do zbawienia.

II. Myśli do homilii

- „Dla was jestem biskupem, z wami jestem chrześcijaninem”. Słowa wypowiedziane przez św. Augustyna mają duże znaczenie dla określenia miejsca i charakteru posługi biskupa w Kościele, jak również i prezbitera. Pokazują, że zarówno kapłan, jak i ci, którym on służy, mają wspólny cel, choć jego realizacja zależy od charakteru powołania, które w swym życiu realizują.
- Choć kapłan jest razem z innymi chrześcijaninem, to na mocy przyjętego sakramentu święceń jako szafarz sakramentów jest odpowiedzialny za tych, którym posługuje. Odpowiedzialność ta wyraża się m.in. w modlitwie w imieniu wspólnoty oraz za wspólnotę, którą współtworzy.
- Modląc się w imieniu wspólnoty, kapłan kieruje do Boga modlitwę w imieniu tych, którzy wraz z nim zgromadzili się na modlitwie. Nie może jednak zapomnieć o tych, którzy wołać nie potrafią lub nie mogą, którzy znajdują się na parafialnych peryferiach. To w ich imieniu kapłan się modli, pamiętając o słowach Mistrza: „Nie potrzebują lekarza zdrowi, lecz ci, którzy źle się mają. Nie przyszedłem powołać sprawiedliwych, ale grzeszników” (Mk 2,17).

- Szczególną modlitwą za wspólnotę w życiu kapłana jest ta związana z cotygodniową Mszą św. sprawowaną w intencji parafian. Ta modlitwa to nie tylko obowiązek, do wypełnienia którego kapłan jest zobowiązany. Jest ona źródłem i szczytem kapłańskiego posługiwania. Źródłem, bo z niej czerpie on siłę do życia miłością miłosierną i ofiarną w swym posługiwaniu. Szczytem, ponieważ złożone na ołtarzu prace, pragnienia kapłana oraz całej wspólnoty znajdują w Bogu swe dopełnienie. Tę prawdę wyrażają słowa św. Pawła, który naucza: „Przechowujemy zaś ten skarb w naczyniach glinianych, aby z Boga była owa przeogromna moc, a nie z nas” (2 Kor 4,7).

3. Modlitwa wiernych

Do Boga Ojca z wiarą i ufnością skierujemy nasze prośby:

1. Módlmy się za Kościół święty, aby był dla świata czytelnym znakiem Bożej obecności i nadziei.
2. Módlmy się za pasterzy Kościoła, aby trwając na modlitwie, wypraszali Kościołowi potrzebne łaski.
3. Módlmy się o nowe powołania kapłańskie, aby młodzi ludzie, pociągnięci przykładem rozmodlonych kapłanów, w ofiarnej służbie Bogu i bliźnim odkrywali swoje życiowe powołanie.
4. Módlmy się za kapłanów, aby ze swojego życia czynili nieustanną modlitwę zanoszoną do Boga w imieniu i w intencji wspólnot, w których służą.
5. Módlmy się za nas samych, abyśmy w swych modlitwach pamiętali o kapłanach.

Wysłuchaj, Boże, naszych prośb, które z wiarą Tobie przedstawiliśmy, i niech się dzieje Twoja wola, a nie nasza. Przez Chrystusa, Pana naszego.

Nabożeństwo

1. Pieśń: „*Pod Twą obronę*”

2. Wprowadzenie w temat nabożeństwa:

W każdy pierwszy czwartek miesiąca uwielbiamy Pana Jezusa ukrytego w Najświętszym Sakramencie oraz modlimy się za kapłanów. W ten sposób z wdzięcznością wspominamy ów dzień – Wielki Czwartek, w którym

Pan Jezus podczas Ostatniej Wieczerzy ustanowił sakramenty Eucharystii i kapłaństwa.

Także i dziś pragniemy adorować Jezusa w Najświętszym Sakramencie, prosząc Go – Mistrza apostołów – o nowe i święte powołania kapłańskie. Chcemy prosić zarówno dla tych, którzy drogą powołania kapłańskiego już podążają, jak również dla tych, którzy o niej myślą, o ducha modlitwy i zawierzenie względem Tego, który ich powołuje. Wierzimy bowiem, że kapłan rozmodlony, modlący się w imieniu wspólnoty i za wspólnotę sobie powierzona, służy i pomaga jej w codziennej realizacji powołania do świętości, którym zostaliśmy obdarzeni na chrzcie świętym.

3. Pieśń na wystawienie Najświętszego Sakramentu:

Bądźże pozdrowiona

4. Modlitwa wstępna

Bądź uwielbiony, Panie Jezu Chryste, ukryty w Najświętszym Sakramencie. Przyjmij nasze uwielbienie i dziękczynienie za Twoją obecność wśród nas. Dziękujemy Ci, że w każdej chwili możemy przyjść tutaj i przed Twoim Obliczem modlić się w intencjach naszych i nam powierzonych.

Dzisiaj, kiedy wspominamy ustanowienie przez Ciebie sakramentów Eucharystii i kapłaństwa, pragniemy powierzać Ci wszystkich kapłanów i modlić się o nowe i święte powołania kapłańskie i zakonne. Prosimy szczególnie o ducha modlitwy dla Twych sług. Niech zanoszą modlitwę do Ciebie w naszym imieniu, jak również w imieniu tych wszystkich, którzy tego nie potrafią lub nie mogą czynić.

5. Pieśń: *O Panie, Tyś moim Pasterzem*

6. Modlitwa za powołanych

Panie Jezu, Ty wybrałeś Twoich kapłanów spośród nas i wysłałeś ich, aby głosili Twoje słowo i działali w Twoje Imię. Za tak wielki dar dla Twego Kościoła przyjmij nasze uwielbienie i dziękczynienie.

Prosimy Cię, abyś napełnił ich ogniem Twojej miłości, aby ich kapłaństwo ujawniało Twoją obecność w Kościele. Ponieważ są naczyniami z gliny, modlimy się, aby Twoja moc przenikała ich słabości. Nie pozwól, by w swych utrapieniach zostali zmiażdżeni. Spraw, by w wątpliwościach nigdy nie pod-

dawali się rozpaczy, nie ulegali pokusom, by w prześladowaniach nie czuli się opuszczeni.

Natchnij ich w modlitwie, aby codziennie żyli tajemnicą Twojej śmierci i zmartwychwstania. W chwilach słabości pošlij im Twojego Ducha. Pomóż im wychwalać Twojego Ojca Niebieskiego i modlić się za biednych grzeszników. Mocą Ducha Świętego włóż Twoje słowo na ich usta i wlej swoją miłość w ich serca, aby nieśli Dobrą Nowinę ubogim, a przygnębionym i zrozpaczonemu – uzdrowienie.

Niech dar Maryi, Twojej Matki, dla Twojego ucznia, którego umiłowałeś, będzie darem dla każdego kapłana. Spraw, aby Ta, która uformowała Ciebie na swój ludzki wizerunek, uformowała ich na Twoje boskie podobieństwo mocą Twojego Ducha na chwałę Boga Ojca. Amen.

7. Pieśń: *Jezusowi cześć i chwala*

8. Modlitwa o nowe powołania

O Jezu, Boski Pasterzu, który powołałeś apostołów, aby uczynić ich rybakami dusz, pociągnij ku sobie gorące i szlachetne umysły młodych ludzi i uczyn ich swoimi sługami.

Spraw, by dzielili Twoje pragnienie powszechnego odkupienia, dla którego dobra ustawicznie składasz na ołtarzach swoją Ofiarę. Ty, o Panie, który żyjesz, aby się wstawiać za nami, otwórz przed nimi horyzonty, by dostrzegli cały świat, w którym wznosi się niema prośba tak wielu braci o światło prawdy i ciepło miłości.

Spraw, by odpowiadając na Twoje wołanie, przedłużali tu na ziemi Twoją misję, budowali Twoje Ciało Mistyczne – Kościół, i byli solą ziemi i światłością świata. Amen.

9. Chwila cichej adoracji

10. Pieśń na błogosławieństwo:

Przed tak wielkim sakramentem

11. Błogosławieństwo Najświętszym Sakramentem

12. Pieśń na uwielbienie: *Wielbię Ciebie*

13. Pieśń na zakończenie: *Jezu, ufam Tobie*

KAPŁAN SŁUCHAJĄCY SŁOWA BOŻEGO I ZWIASTUJĄCY DOBRĄ NOWINĘ

I czwartek maja – 7.05.2020

I. Wstęp do Mszy Świętej

W pierwszy czwartek miesiąca stajemy pokornie przy ołtarzu, by prosić dobrego Boga o nowe powołania kapłańskie, zakonne i misyjne. Skorzystamy z formularza Mszy św. „O powołania kapłańskie”. Warto już teraz dosłyszeć słowa kolekty, które za chwilę wybrzmia z ust przewodniczącego liturgii: „Boże, Ty kierujesz swoim ludem przez pasterzy, ześlij na swój Kościół ducha pobożności i męstwa, i powołaj ludzi, którzy będą godnie pełnili służbę przy ołtarzu oraz mężnie i pokornie głosili Ewangelię”. Prośmy Pana żniwa całym sercem i wzywajmy wstawiennictwa św. Pawła, gorliwego apostoła i głosiciela słowa Bożego.

II. Myśli do homilii

- Warto zwrócić uwagę na postawę św. Pawła Apostoła, zwłaszcza z fragmentu Dz 19,8-10. Paweł szukał różnych sposobów, by Dobra Nowina dotarła do ludzi. Nie lękał się przeszkód. Gdy szydzili i wyśmiewali go, podjął wówczas decyzję, by zmienić miejsce głoszenia. Wiedział, że mocą Ducha Świętego dotrze do słuchaczy. Jego upór, odwaga i gorliwość, a także otwarcie na łaskę Bożą doprowadziły do sukcesu. Dwa lata pracy dały efekt – mieszkańcy Azji, zarówno Żydzi, jak i Grecy, mogli usłyszeć słowo Pana.
- W modlitwie prośmy o taki zapał apostoelski dla wszystkich kapłanów, a także o mocne, jakościowe powołania. Orędzie Ewangelii dotrze do każdego, jeśli będą otwartość i zapał w głoszącym.
- Można zakończyć świadectwem o tym, co zrobić, by nie brakło powołań:

Sytuacja wydarzyła się w niewielkiej miejscowości o nazwie Lu, liczącej kilka tysięcy mieszkańców, położonej w rolniczym rejonie na północy Włoch, 90 km od Turynu. Ta maleńka miejscowość pozostałaby nieznaną, gdyby w 1881 r. kilka matek nie podjęło pewnej decyzji brzemiennej w skutki.

Kobiety te nosiły w sercu pragnienie, aby choć jeden z ich synów został kapłanem albo przynajmniej jedna z ich córek oddała się całkowicie na służbę Bogu. Postanowiły zatem gromadzić się w każdy wtorek – pod przewodnictwem księdza proboszcza Aleksandra Canora – na adorację Najświętszego Sakramentu i modlić się o powołania. W każdą pierwszą niedzielę miesiąca przystępowały w tej intencji do Komunii św., a po Mszy św. wszystkie modliły się o powołania kapłańskie.

Dzięki ufnej modlitwie tych kobiet oraz otwartości serc matek i ojców rodziny żyły w atmosferze pokoju, łagodności i radosnej pobożności, co pomogło im dzieciom łatwiej rozeznaczyć powołanie.

Słowa Pana Jezusa: „Wielu jest powołanych, ale mało wybranych” (Mt 22, 14) trzeba rozumieć następująco: wielu zostanie powołanych, ale nieliczni odpowiedzą. Nikt nie spodziewałby się, z jaką wielką szczodrobliwością Bóg wysłucha modlitwę matek z Lu. Z tej małej miejscowości wyszły 323 osoby konsekrowane: 152 kapłanów i zakonników oraz 171 siostr zakonnych należących do 41 różnych zgromadzeń. W niektórych rodzinach były nawet po trzy albo cztery powołania! Najbardziej znana jest rodzina Rinaldi. Pan Jezus wezwał z niej aż siedmioro dzieci.

Co 10 lat wszyscy ci kapłani i siostry zakonne spotykali się w swej miejscowości, przybywając z całego świata. Ks. Mario Meda, przez lata proboszcz w Lu, opowiadał, że spotkanie to było wielkim świętem: świętem dziękczynienia Bogu, który uczynił w Lu wielkie rzeczy.

(Adoracja eucharystyczna w intencji uświęcenia kapłanów oraz duchowe macierzyństwo, Warszawa 2008, s. 30–32).

III. Modlitwa wiernych

Jezus Chrystus jak Dobry Pasterz troszczy się o wszystkich, których nabył swoją drogocenną Krwią, dlatego z ufnością zanieśmy do Boga przez Niego nasze modlitwy:

1. Prośmy za Kościół, Owczarnię Chrystusową, aby posłuszny słowom swego jedyne go Pasterza wytrwale kroczył ku bramom nieba.

2. Prośby za biskupów, szczególnie za naszego biskupa N., aby przepowiadając słowa Dobrej Nowiny, budowali wiarę i jedność powierzono im ludu.
3. Prośmy o święte powołania kapłańskie, misyjne i do życia konsekrowanego, aby nigdy nie zabrakło tych, którzy będą głosić słowo Boże i sprawować święte sakramenty.
4. Prośmy za osoby, którym powierzono wychowanie dzieci i młodzieży, aby kształtowali w nich właściwą hierarchię wartości, polegającą na miłości Boga i bliźniego.
5. Prośmy za dzieci przygotowujące się do Pierwszej Komunii św., aby od najmłodszych lat uczyły się składać swą nadzieję w Chrystusie – Dobrym Pasterzu.
6. Prośmy za nas tutaj zgromadzonych, byśmy krocząc ścieżkami codzienności, zawsze kierowali się słowami Chrystusa i nigdy nie zwątpili w ich autentyczność.

Jezus Chryste, Ty dzięki swemu posłuszeństwu woli Ojca zwróciłeś dobro zabrane przez grzech pierworodny. Wysłuchaj nas, stojących przed Tobą w pokorze, i spraw, byśmy wiernie krocząc za Tobą, żyli dla sprawiedliwości. Który żyjesz i królujesz na wieki wieków.

IV. Nabożeństwo

1. Pieśń: *Idźcie na cały świat*

2. Wprowadzenie w temat nabożeństwa:

Gromadzimy się kolejny raz na nabożeństwie pierwszoczwartkowym, by prosić Pana żniwa o nowe, święte i gorliwe powołania kapłańskie i zakonne. Chcemy prosić o otwarcie serc i uszu młodych ludzi na głos wzywającego Pana do służby w Kościele. Chcemy prosić o świętość życia dla wspólnoty Kościoła, w której Jezus ma pobudzić powołania.

Podczas dzisiejszego nabożeństwa towarzyszą nam słowa: „Kapłan słuchający słowa Bożego i zwiastujący Dobrą Nowinę”. Wsłuchajmy się najpierw w głos św. Jana Pawła II z adhortacji apostoelskiej *Pastores dabo vobis*: „Kapłan jest przede wszystkim szafarzem Słowa Bożego, jest konsekrowany i posłany, by głosić wszystkim Ewangelię o Królestwie, wzywając każdego człowieka do posłuszeństwa wiary i prowadząc wierzących ku coraz głębszemu poznaniu i uczestniczeniu w tajemnicy Boga, objawionej i przekazanej

nam w Chrystusie. Dlatego przede wszystkim sam kapłan powinien rozwijać wielką osobistą zażyłość ze Słowem Bożym. Nie może poprzestać na poznaniu aspektów językowych czy egzegetycznych, chociaż jest to konieczne; z sercem uległym i rozmodlonym musi zbliżać się do Słowa, aby ono przeniknęło do głębi jego myśli i uczucia i zrodziło w nim nową mentalność «zamyśł Chrystusowy» (1 Kor 2,16) – tak aby jego słowa, a jeszcze bardziej jego decyzje i postawy były coraz bardziej wyrazistym głoszeniem i świadectwem Ewangelii. Jedynie «trwając» w Słowie, kapłan stanie się doskonałym uczniem Jezusa, pozna prawdę i będzie rzeczywiście wolny, zdolny stawić czoło wszelkim okolicznościom przeciwnym i obcym Ewangelii (por. J 8,31-32). Kapłan powinien być pierwszym wierzącym w Słowo, w pełni świadomym, że słowa jego posługi nie są «jego», lecz należą do Tego, który go posłał. Nie jest on panem Słowa: jest jego sługą. Nie jest jedynym posiadaczem tego Słowa: jest dłużnikiem ludu Bożego”.

Módlmy się zatem o kapłanów słuchających i zwiastujących słowo Boże.

3. Pieśń na wystawienie Najświętszego Sakramentu:

Kłaniam się, Tobie

4. Modlitwa wstępna

Na to miejsce Twojej szczególnej obecności, Panie Jezu Chryste, nasz Odkupicielu, przychodzimy, kierując się światłem wiary i poddając się działaniu Twojej łaski. Wyznajemy naszą wiarę, że Ty, o Jezu, równy Ojcu Niebieskiemu w istocie, chwale i majestacie, jesteś obecny w tej Hostii jako Bóg Wszchemocny. Przed Tobą, który pod osłoną chleba ukryłeś swe Bóstwo i człowieczeństwo, z głęboką czcią zginamy nasze kolana i wyznajemy nicotę naszą przed Twoim obliczem. O Panie, wszystko Twej władzy podlega. W każdej chwili nasze życie istnieje tylko dzięki Twojej woli i łaskawości.

Najczęściej przychodzimy do Ciebie, o nasz Panie, aby przedstawić Ci nasze prośby, troski i kłopoty. Przychodzimy dlatego, że Ty wszystko możesz i sam nas zapraszasz: „Przyjdźcie do mnie wszyscy, którzy utrudzeni i obciążeni jesteście, a Ja was pokrzepię” (Mt 11,28). Dlatego pokornie prosimy: ześlij na swój Kościół Ducha pobożności i męstwa, i powołaj ludzi, którzy będą godnie pełnili służbę przy ołtarzu oraz mężnie i pokornie głosili Ewangelię.

5. Pieśń: *Bliskie jest królestwo Boże*

6. Modlitwa za powołanych

Z Dziejów Apostolskich: „Następnie [Paweł] wszedł do synagogi i odważnie przemawiał przez trzy miesiące rozprawiając i przekonując o królestwie Bożym. Gdy jednak niektórzy upierali się w niewierze, bluźniąc wobec ludu przeciw drodze, odłączył się od nich i oddzielił uczniów, i rozprawiał codziennie w szkole Tyrannosa. Trwało to dwa lata, tak że wszyscy mieszkańcy Azji, Żydzi i Grecy, usłyszeli słowo Pańskie”.

„Przemawiał, rozprawiając i przekonując o królestwie Bożym”. Panie Jezu, ze zdumieniem i zachwytem czytamy o gorliwości św. Pawła. Potrafił słuchać głosu Boga, a to dało mu tyle energii do zwiastowania królestwa Bożego. Wiedziony mocą Słowa i Bożego Ducha cierpliwie nauczał mieszkańców Azji, Żydów i Greków. Wszyscy usłyszeli słowo Pańskie. Dobry Panie, prosimy, poślij tak gorliwych kapłanów, którzy będą głosić słowo Boże, ale wpierv sami do serca je przyjmować. Prosimy o kapłanów, którzy rozważając prawo Boże, będą wierzyć w to, co przeczytają, nauczać, w co uwierzyli, i pełnić to, czego innych będą nauczać.

7. Pieśń: *Barka*

8. Litanie do św. Pawła

Za przyczyną św. Pawła Apostoła módlmy się o kapłanów słuchających słowa Bożego i zwiastujących Dobrą Nowinę:

Kyrie eleison, Chryste eleison, Kyrie eleison.

Miłości Boga Ojca, zbawiaj nas.

Łasko Pana naszego Jezusa Chrystusa, ożywiaj nas.

Udzielanie się Ducha Świętego, uświęcaj nas.

Chryste, usłysz nas.

Chryste, wysłuchaj nas.

Ojcze z nieba, Boże, zmiłuj się nad nami.

Synu, Odkupicielu świata, Boże, zmiłuj się nad nami.

Duchu Święty, Boże, zmiłuj się nad nami.

Święta Trójco, Jedyny Boże, zmiłuj się nad nami.

Święta Maryjo, módl się za nami.

Królowo nieba i ziemi, módl się za nami.

Królowo Apostołów, módl się za nami.
Wszyscy święci Aniołowie i Archaniołowie, módlcie się za nami.
Święty Pawle, módl się za nami.
Święty Pawle, mniejszy od Piotra w dostojństwie, większy od niego
w apostołstwie, równy mu świętością, módl się za nami.
Święty Pawle, Zmartwychwstałego i Mesjasza żyjącego na wieki głoszący
narodom, módl się za nami.
Święty Pawle, którego posługa i męczeńska śmierć wydała obfite owoce,
módl się za nami.
Święty Pawle, któryś w dobrych zawodach wystąpił, bieg ukończył, wiary
ustrzegł, módl się za nami.
Święty Pawle, któryś otrzymał wieniec sprawiedliwości, módl się za nami.
Święty Pawle Apostole, któryś twą nauką i miłością objął cały świat,
módl się za nami.
Święty Pawle, coś sam miłosierdzia Bożego dostąpił, módl się za nami.
Święty Pawle, któremu objawił się Syn Boży, módl się za nami.
Święty Pawle, który byłeś „naczyniem wybranym” Chrystusa,
módl się za nami.
Święty Pawle, który byłeś kaznodzieją, apostołem i nauczycielem
narodów, módl się za nami.
Święty Pawle, coś apostołski swój urząd potwierdził cudownymi znakami
i cudami, módl się za nami.
Święty Pawle, który byłeś najwierniejszym sługą Kościoła, módl się za nami.
Święty Pawle, któryś poświęcił swe życie na głoszenie Ewangelii
Chrystusowej narodom, módl się za nami.
Święty Pawle, coś ukochał chrześcijan aż do więzów, módl się za nami.
Święty Pawle, któryś z Chrystusem przybity był do krzyża, módl się za nami.
Święty Pawle, przez którego Chrystus żył i mówił, módl się za nami.
Święty Pawle, którego nic nie mogło odłączyć od miłości Bożej,
módl się za nami.
Święty Pawle, któryś podjął więzienia i trudy, módl się za nami.
Święty Pawle, który rany i niebezpieczeństwa znosiłeś, módl się za nami.
Święty Pawle, który za życia byłeś porwany do nieba, módl się za nami.
Święty Pawle, któryś chwalebnie wypełniał swe powołanie, módl się za nami.
Święty Pawle, którego Bóg wybrał sobie na narzędzie, módl się za nami.

Święty Pawle, powołany do misji głoszenia Słowa Bożego
wśród narodów, módl się za nami.

Święty Pawle, któryś Ewangelię o Jezusie głosił poganom, módl się za nami.

Święty Pawle, niosący Dobrą Nowinę o Jezusie innym narodom,
módl się za nami.

Święty Pawle, apostołe pogan, módl się za nami.

Święty Pawle, sieczony różgami i kamieniowany, módl się za nami.

Święty Pawle, w niebezpieczeństwie od własnego narodu, módl się za nami.

Święty Pawle, w niebezpieczeństwie od pogan, módl się za nami.

Święty Pawle, w niebezpieczeństwie na pustkowiu, módl się za nami.

Święty Pawle, w pracy, umęczeniu i na czuwaniu, módl się za nami

Święty Pawle, w głodzie i pragnieniu, módl się za nami.

Święty Pawle, w licznych postach, módl się za nami.

Święty Pawle, w zimnie i nagości, módl się za nami.

Święty Pawle, któryś po skończonym życiu z utęsknieniem wyczekiwał
wieńca sprawiedliwości, módl się za nami.

Baranku Boży, któryś zdobył Pawła prześladowcę, przepuść nam, Panie.

Baranku Boży, któryś Pawła jako apostoła rozślawił, wysłuchaj nas, Panie.

Baranku Boży, któryś Pawła jako męczennika ukoronował,
zmiłuj się nad nami.

K.: Ty jesteś naczyniem wybranym, św. Pawle Apostole.

W.: Który głosisz prawdę po całym świecie.

Módlmy się: Panie nasz, Boże, któryś wybrał św. Pawła Apostoła na głosiciela Twojej Ewangelii, spraw, aby każdy człowiek otrzymał światło wiary, którą on głosił wobec królów i narodów, a Twój Kościół niech zawsze będzie Matką i Nauczycielką ludów. Przez Chrystusa Pana naszego. Amen.

(Modlitwy do św. Pawła Apostoła, Wydawnictwo M, Kraków 2008)

9. Pieśń: „Panie, dobry jak chleb”

10. Modlitwa św. Pawła VI o nowe powołania

O Jezu, Boski Pasterzu, który powołałeś apostołów, aby ich uczynić łowcami dusz, pociągnij ku sobie gorące i szlachetne umysły młodych i uczyń ich swoimi naśladowcami i swoimi sługami. Spraw, by pragnęli tak jak Ty po-

wszechnego odkupienia, dla którego ustawicznie ponawiasz na ołtarzu swoją ofiarę.

Panie, który żyjesz, aby się wstawiać za nami, otwórz przed nimi takie horyzonty, by dostrzegli cały świat, w którym wznosi się niema prośba tak wielu braci o światło prawdy i ciepło miłości. Spraw, by odpowiadając na Twoje wołanie, przedłużali tu, na ziemi, Twoją misję, budowali Twoje Ciało Mistyczne – Kościół i byli solą ziemi i światłością świata.

Rozszerz, Panie, Twoje miłościwe wołanie również na wiele serc kobiecych, czystych i wielkodusznych, i wlej w nie pragnienie doskonałości ewangelicznej, oddania się służbie Kościoła oraz braci potrzebujących pomocy i miłości. Amen.

11. Chwila cichej adoracji

12. Pieśń na błogosławieństwo:

Przed tak wielkim sakramentem

13. Błogosławieństwo Najświętszym Sakramentem

14. Pieśń na uwielbienie: *Niech będzie chwala i cześć*

15. Pieśń na zakończenie: *Króluj nam, Chryste*

KAPŁAN GŁOSZĄCY SŁOWO BOŻE

I czwartek czerwca – 4.06.2020

I. Wstęp do Mszy Świętej

Dzisiaj, w pierwszy czwartek miesiąca, przeżywamy święto Jezusa Chrystusa, Najwyższego i Wiecznego Kapłana. Święto to zaproponował papież Benedykt XVI, pozostawiając jednocześnie decyzję o wprowadzeniu go do kalendarza liturgicznego episkopatowi poszczególnych krajów. Tam, gdzie zostało ono wprowadzone, obchodzone jest zawsze w czwartek po niedzieli Zesłania Ducha Świętego, czyli tydzień przed uroczystością Bożego Ciała. W Polsce przeżywamy je od 2013 roku.

Wszyscy kapłani Kościoła katolickiego uczestniczą w tym Jedynym i Wiecznym Kapłaństwie Chrystusa. Módlmy się więc dzisiaj o ich świętość, aby w mocy Bożego Ducha z wielkim zapałem głosili w świecie Chrystusową Ewangelię. Prośmy też Boga o nowe i liczne powołania kapłańskie.

Na początku tej Mszy św. stańmy przed Bogiem w prawdzie, przepraszajmy za wszystkie popełnione grzechy i prośmy o miłosierdzie.

II. Myśli do homilii

- Obok piękna i wielkości człowieka Biblia ukazuje nam także tajemnicę jego nieprawości, czyli grzechu. Ten grzech był przyczyną utraty miejsca, które Bóg przewidział człowiekowi, powołując go do życia. Raj utracony stał się bolesną i tragiczną kartą ludzkiej historii.
- Dzieje narodu wybranego ukazują, że aby przebłagać Boga i otrzymać Jego błogosławieństwo, ludzie składali ofiary ze zwierząt. Ale jak czytamy w dzisiejszym pierwszym czytaniu z Listu do Hebrajczyków: „Niemożliwe jest, aby krew cielców i kozłów usuwała grzechy”. Takie ofiary nie były w stanie naprawić tego, co zniszczył grzech pierworodny. Tylko Bóg sam mógł to uczynić. I to zapowie-

dział. Gdy nadszedł właściwy moment, zapowiadany przez proroków, posłał na świat swego Syna. A Ten, przychodząc, powiedział: „Ofiary ani daru nie chciałeś, ale Mi utworzyłeś ciało; całopalenia i ofiary za grzech nie podobały się Tobie. Wtedy rzekłem: «Oto idę, aby spełnić wolę Twoją, Boże»”.

- Przyszedł i spełnił wolę Ojca. On, Jezus Chrystus, złożył swoje życie w ofierze za ludzkie grzechy. Ewangelia dzisiejsza, opisując modlitwę Jezusa w Ogrójcu, wskazuje, jak pełna cierpienia była to ofiara. Ta modlitwa jest najważniejszą godziną poprzedzającą Jego mękę i śmierć. Godziną, na którą zabrał On ze sobą trzech najbliższych uczniów. Godziną, którą rozpoczął słowami: „Smutna jest dusza moja aż do śmierci; zostańcie tu i czuwajcie ze Mną”. Wydaje się, że uczniowie jakby nie zrozumieli, co tak naprawdę wtedy się działo. Oni posnęli. A Jezus oddalił się nieco, padł na twarz i modlił się tymi słowami: „Ojcie mój, jeśli to możliwe, niech Mnie ominie ten kielich. Wszakże nie jak Ja chcę, ale jak Ty niech się stanie”.
- Osamotniony w takiej chwili, pełen trwogi rozmawia z Bogiem Ojcem. Wypowiada słowa poruszające nas do głębi. Przecież się zgodził, by stać się ofiarą, a jednak świadom tego, co Go czeka, prosi Ojca, by zabrał od Niego ten kielich. Kończy jednak słowami: „Ojcie mój, jeśli nie może ominąć Mnie ten kielich i muszę go wypić, niech się stanie wola Twoja!”. I stała się. Kielich wypił. Wypełnił wolę Boga Ojca.
- Składając ofiarę ze swojego życia, Jezus staje się Najwyższym i Wiecznym Kapłanem. Tylko ta ofiara ma moc sprawczą zgładzenia grzechów. Ta ofiara Jezusa Chrystusa – Jego męka, śmierć i zmartwychwstanie – jest uobecniata w sposób bezkrwawy w czasie każdej Mszy św.
- Módlmy się dzisiaj za wszystkich kapłanów, którzy składają tę Najświętszą Ofiarę, aby zbliżając się do ołtarza, zawsze mieli świadomość, jak wielkie i święte misteria sprawują. Prośmy Boga, aby z zapalem i odwagą głosili Chrystusa Zmartwychwstałego. I módlmy się, by młodzi mężczyźni otwarci na Boga nie bali się pójścia za Jezusem. Niech usłyszą Jego głos i pełni ufności odpowiedzą na Jego wołanie. Amen.

III. Modlitwa wiernych

Do Boga, który w swoim miłosierdziu posłał na świat swojego Syna, aby zbawić całą ludzkość, zanieśmy nasze pokorne błagania.

1. Módlmy się za Kościół święty, aby niestrudzenie głosił światu mękę, śmierć i zmartwychwstanie naszego Pana Jezusa Chrystusa.
2. Módlmy się za ludzi wątpiących, błądzących i niewierzących, aby w swoich poszukiwaniach doświadczyli Bożej łaski i miłosierdzia.
3. Módlmy się za kapłanów, aby wpatrzeni w Jezusa Chrystusa, Najwyższego i Wiecznego Kapłana, troszczyli się o święte życie i z gorliwością służyli Bogu i ludziom.
4. Módlmy się o nowe powołania kapłańskie, aby nie zabrakło w Kościele tych, którzy będą ukazywać ludziom Boga i głosić Jego Ewangelię.
5. Módlmy się za zmarłych, aby cieszyli się oglądaniem Boga na wieki.
6. Módlmy się za nas samych, abyśmy w Eucharystii dostrzegali Jezusa Chrystusa, który za nas składa siebie w ofierze Bogu Ojcu.

Boże Wszechmogący, przyjmij nasze modlitwy i w swojej łaskawości racz je spełnić. Przez Chrystusa Pana naszego.

IV. Nabożeństwo

1. Pieśń: *Barka*

2. Wprowadzenie w temat nabożeństwa

Bracia i siostry, witam was na dzisiejszej wspólnej modlitwie. Pierwszy czwartek miesiąca jest dniem Eucharystii i kapłaństwa. Te dwa sakramenty są nierozzerwalnie ze sobą związane. Poprzez kapłanów, którzy uczestniczą w jedynym i wiecznym kapłaństwie Chrystusa, Msza św. może być sprawowana w każdym miejscu i czasie, a Chrystus może w pełni dawać siebie ludziom. Sam Jezus przynagła nas, abyśmy prosili Boga za kapłanów i o kapłanów: „Żniwo wprawdzie wielkie, ale robotników mało. Proście Pana żniwa, żeby wyprowadził robotników na swoje żniwo” (Mt 9,37-38).

Pragniemy zatem dzisiaj prosić Boga, aby kapłani z gorliwością i oddaniem wypełniali to, do czego zostali powołani. A jednym z najważniejszych zadań kapłana jest głoszenie słowa Bożego. Żeby głosić, kapłan musi najpierw sam słowo Boże czytać, poznawać je i w sercu swoim rozważać. Najważniejsze jest jednak, by tym Słowem kapłan żył na co dzień. Głoszone słowo Boże do-

maga się bowiem nieustannie świadectwa tego, który je głosi. Bez świadectwa głoszenie jest niewiarygodne.

3. Pieśń na wystawienie Najświętszego Sakramentu:

O zbawcza Hostio

4. Modlitwa wstępna

Panie Jezu Chryste, zginamy przed Tobą kolana, bo wierzymy, że jako Bóg jesteś obecny w tej białej Hostii. Z woli Boga Ojca przyszedłeś na ten świat jako człowiek i stałeś się ofiarą przebłagalną za nasze grzechy. Jesteś z nami, bo tego potrzebowała cała ludzkość zraniona grzechem pierworodnym. Sam powiedziałeś do Nikodema: „Tak bowiem Bóg umiłował świat, że Syna swego Jednorodzonego dał, aby każdy, kto w Niego wierzy, nie zginął, ale miał życie wieczne. Albowiem Bóg nie posłał swego Syna na świat po to, aby świat potępił, ale po to, by świat został przez Niego zbawiony”. To zbawienie dokonało się, Jezu, przez Twoją mękę, śmierć i zmartwychwstanie. Dziękujemy Ci za życie wieczne i za Eucharystię, która jest uobecnieniem tamtych zbawczych wydarzeń. Dzięki Eucharystii już tu, na ziemi, uczestniczymy w życiu samego Boga, chociaż na razie tylko przez wiarę i sakramentalne znaki.

Sprawowanie tych najświętszych tajemnic złożyłeś, Panie, w ręce kapłanów. To oni głoszą Ciebie i rozdają Twoje Najświętsze Ciało jako Boski pokarm podczas naszej ziemskiej wędrówki. Tobie, Panie, ich dzisiaj polecamy i prosimy za nich, aby swoją posługę zawsze pełnili z miłością i oddaniem.

5. Pieśń: *Panie, dobry jak chleb*

6. Modlitwa za powołanych

Panie Jezu, klęcząc przed Tobą, powierzamy Ci wszystkich kapłanów Kościoła, którzy usłyszawszy głos Twego wezwania, stali się Twoimi sługami i świadkami. Prosimy w intencji papieża Franciszka, daj mu moc i odwagę głoszenia w świecie Ewangelii i kierowania Kościołem na ziemi. Prosimy Cię za wszystkich biskupów i kapłanów, aby byli pasterzami według Serca Twojego.

Ty, Panie, powierzyłeś kapłanom misję głoszenia Dobrej Nowiny. Spraw więc, Jezu, aby Twoje słowo przenikało ich serca, myśli i uczucia, aby rozważając je, potrafili odczytać Twój zamysł. Niech głoszą to, co Ty chcesz. Niech nie ulegają pokusie głoszenia z ambon siebie, własnych teorii i różnych ideologii.

Współczesne autorytety tak łatwo zastępują słowo Boga swoimi słowami. Jedną z najbardziej subtelnych pokus, którą wabieni są także kapłani, jest myślenie, że słowa wzięte z ulicy mogą być bardziej nośne i skuteczne aniżeli słowo Boże. Prosimy Cię, Panie, aby kapłani nie dali się zwieść takiemu myśleniu, i zawsze wierzyli w niezastąpioną moc słowa Boga, które jako jedyne daje człowiekowi życie wieczne.

Panie Jezu, rozpalaj wciąż na nowo we wszystkich kapłanach charyzmat zażyłej więzi ze słowem Bożym. Niech to słowo głośzą zawsze w mocy Ducha Świętego. I spraw, prosimy, aby zawsze żyli tym, co sami głośzą, czyli Twoją Ewangelią.

7. Pieśń: *Chrystus Pan karmi nas*

8. Wezwania przeplatane wołaniem wiernych

K.: Jezu, Ty przyszedłeś na ten świat, aby pojednać nas z Bogiem Ojcem i dać nam życie wieczne. Prosimy Cię, aby kapłani nieustrudzenie służyli Tobie z wiarą i oddaniem.

W.: Uświęćaj, Panie, wszystkich kapłanów.

K.: Jezu, Ty objawiłeś nam Boga Ojca, abyśmy rozpoznali Jego miłość. Daj wszystkim kapłanom mądrość i zapał w głoszeniu Dobrej Nowiny.

W.: Uświęćaj, Panie, wszystkich kapłanów.

K.: Jezu, Ty ustanowiłeś Eucharystię, by stać się dla nas Pokarmem na życie wieczne. Prosimy Cię, aby kapłani zawsze godnie i z szacunkiem sprawowali święte misteria.

W.: Uświęćaj, Panie, wszystkich kapłanów.

K.: Jezu, Ty ukazałeś światu miłosierdzie Boga. Prosimy Cię, aby kapłani byli pokornymi szafarzami miłosierdzia w sakramencie pokuty i pojednania.

W.: Uświęćaj, Panie, wszystkich kapłanów.

K.: Jezu, Ty wskazałeś nam przykazania Boże jako drogę prowadzącą do życia wiecznego. Prosimy Cię, aby kapłani cierpliwie i wytrwale przypominali o nich tym, którzy je lekceważą.

W.: Uświęćaj, Panie, wszystkich kapłanów.

K.: Jezu, Ty jesteś światłością świata. Prosimy Cię, aby kapłani potrafili pociągnąć do Ciebie ludzi żyjących w ciemnościach grzechu.

W.: Uświęcaj, Panie, wszystkich kapłanów.

K.: Jezu, Ty uzdrawiałeś chorych i pogrążonych w niemocy. Prosimy Cię, aby kapłani z wielką wrażliwością i miłością troszczyli się o ludzi dotkniętych cierpieniem.

W.: Uświęcaj, Panie, wszystkich kapłanów.

K.: Jezu, Ty gromadziłeś przy sobie wszystkich, którzy przyjęli Twoje zbawcze słowa. Prosimy Cię, aby kapłani mądrze i z otwartym sercem współpracowali z wiernym świeckimi dla dobra Twojego Kościoła.

W.: Uświęcaj, Panie, wszystkich kapłanów.

K.: Jezu, Ty szczególną miłością darzyłeś ludzi ubogich. Prosimy Cię, aby kapłani nie ulegali pogoni za dobrami materialnymi, lecz gromadzili sobie skarby w niebie, służąc wszystkim, a zwłaszcza najbardziej potrzebującym.

W.: Uświęcaj, Panie, wszystkich kapłanów.

9. Pieśń: *Panie, pragnie ludzkich serc*

10. Modlitwa o nowe powołania

Panie Boże, pragniemy Cię teraz prosić, abyś nieustannie wzbudzał w sercach młodych ludzi pragnienie poświęcenia życia Tobie i Kościołowi. Prosimy Cię o nowe powołania kapłańskie. Panie miłosierny i święty, posyłaj nadal nowych robotników na żniwo Twojego królestwa. Ty najlepiej wiesz, jak dotrzeć do ludzkiego serca. Dodaj więc odwagi i ufności wszystkim, których w decyzji pójścia za Tobą paraliżują lęk i niepewność. Spraw, aby hałas tego świata nie zagłuszył im Twojego głosu. Niech rozpoznają Twoje pełne miłości spojrzenie. Niech wielkodusznie odpowiedzą „tak” na Twoje wołanie: „Pójdź za mną”. Panie, który powołałeś apostołów i uczyniłeś ich rybakami ludzi, pociągnij ku sobie także dzisiaj umysły i serca młodych ludzi i uczynij ich Twoimi sługami.

Spraw, Panie, aby nie zabrakło w Kościele tych, którzy głoszą Ewangelię i sprawują święte sakramenty. Daj nam świętych szafarzy Twojego ołtarza, aby byli żarliwymi stróżami Eucharystii, największego daru dla zbawienia ludzi.

Za św. Janem Pawłem II zwracamy się do Maryi: „Najświętsza Dziewico, Matko Zbawiciela, niezawodna Przewodniczko na drodze ku Bogu i bliżniemu. Ty, która zachowywałaś słowa Jezusa w głębi Twego serca, wspieraj

Twoim macierzyńskim wstawiennictwem rodziny i wspólnoty kościelnej, aby pomagały ludziom młodym w hojnej odpowiedzi na wezwanie Pana. Amen.

11. Chwila cichej adoracji

12. Pieśń na błogosławieństwo:

Przed tak wielkim sakramentem

13. Błogosławieństwo Najświętszym Sakramentem

14. Pieśń na uwielbienie: *Niech będzie chwała i cześć*

15. Pieśń na zakończenie: *Idźcie na cały świat*

KAPŁAN WYZNAJĄCY WIARĘ

I czwartek lipca – 2.07.2020

I. Wstęp do Mszy Świętej

Eucharystia jest dla każdego z nas źródłem wiary. Gromadząc się wokół ołtarza, chcemy nie tylko tę wiarę wyznawać, ale także, by Jezus dotykał naszych serc i rozpałał je głęboką i mocną wiarą, która ma moc przemiany świata. Dziś, w pierwszy czwartek miesiąca, pragniemy ofiarować nasze modlitwy za wszystkich kapłanów, prosząc o silną i niezachwianą wiarę dla nich. Niech wzór ich życia będzie dla nas umocnieniem.

II. Myśli do homilii

- Kiedy spoglądamy na kapłana, zawsze widzimy w sposób naturalny jego wiarę. Mówimy, szczególnie w chwilach trudnych, „jemu to łatwiej, bo wierzy”. Zapominamy, że każdy kapłan jest człowiekiem. Wiara kapłana to siła całej wspólnoty, ale brak tej wiary to słabość i głęboka rana, która zadawana jest Kościołowi. Wiara każdego z nas, a szczególnie kapłana, wymaga nieustannej troski i wsparcia. Każdy kapłan potrzebuje swojej wiary, ale także wiary powierzonego mu ludu. Siłą każdego kapłana nie jest jego zaangażowanie czy pomysłowość. Jego siła leży w zaangażowanej wierze powierzonego mu ludu, a przede wszystkim w trwaniu na modlitwie.
- Kapłan jest zaproszony do trwania przy Ojcu jak Jezus. Pamiętamy scenę z Ogrójca, gdy Jezus w obliczu największej próby wiary i zaufania wobec woli Ojca pada na kolana i zaczyna się modlić. Jego modlitwa jest modlitwą o umocnienie wiary. To przykład dla każdego z nas, by w obliczu próby wznieść swe ręce do Ojca i wołać słowami Jezusa: „Nie moja, a Twoja wola niech się stanie”. Bo to właśnie w ten sposób nasza wiara nie pozostaje martwym czy ba-

nalnym dodatkiem do naszego życia, ale staje się żywym doświadczeniem.

III. Modlitwa wiernych

Umocnieni słowem Bożym wnieśmy nasze serca we wspólnej modlitwie i prosimy dobrego Boga o potrzebne nam łaski:

1. Obdarz cały Kościół niezachwianą wiarą w moc sakramentów.
2. Otaczaj opieką i prowadź do źródeł życia wszystkie służby ołtarza.
3. Obdarz wolnością i czystością sumienia wszystkich naszych rodaków.
4. Spełnij pragnienia Twego Kościoła i poślij robotników na żniwo swoje.
5. Przyjmij do swej chwały wszystkich kapłanów, z których posługi korzystaliśmy w naszym życiu.

Wszchemogący Boże, umocnij w swej wierze wszystkich wierzących i wysłuchaj naszego wołania. Który żyjesz i królujesz na wieki wieków.

IV. Nabożeństwo

1. Pieśń: *O Panie, Tyś moim Pasterzem*

2. Wprowadzenie w temat nabożeństwa

Zgromadzeni w kolejny pierwszy czwartek miesiąca na modlitwie pragniemy rozważyć tajemnicę wiary w życiu kapłana. Kapłan, powołany do bycia sługą Boga, w sposób oczywisty jest dla nas znakiem silnej wiary, ale tak jak każdy człowiek doświadcza on w swoim życiu zmagania z wątpliwościami. Każdy kapłan staje wobec pytania o Boga we własnym życiu, w życiu swojej wspólnoty, w życiu całego świata.

Dziś chcemy w tej modlitwie prosić o silną i niezachwianą wiarę dla każdego kapłana. W sposób szczególny pomyślmy o tych, którzy swoim przykładem i nauczaniem, świadectwem swego życia stali się dla nas nauczycielami wiary. Serdeczną modlitwą ogarnijmy także tych kapłanów, którzy zwątpili w obecność Boga w swoim życiu, tych, którzy stracili wiarę bądź są w niebezpieczeństwie jej utraty.

3. Pieśń na wystawienie Najświętszego Sakramentu:

Kłaniam się, Tobie

4. Modlitwa wstępna

W Ewangelii według św. Łukasza czytamy: „Apostołowie prosili Pana: «Przymnóż nam wiary!» Pan rzekł: «Gdybyście mieli wiarę jak ziarnko gorczycy, powiedzielibyście tej morwie: !» Wyrwij się z korzeniem i przesadz się w morze!«, a byłaby wam posłuszną!» (Łk 17, 5-6). Stając przed Tobą, Panie, pragniemy dziś tak jak apostołowie wołać o wiarę silną i niezachwianą. Wiara jest darem od Ciebie pochodzącym, ale jest także zadaniem. Naszym obowiązkiem jest rozwijać ten wielki dar i pielęgnować w sobie tę łaskę, która z Twojej hojności pochodzi. Na tej drodze wiary stawiasz nam przewodników, kapłanów, których Ty sam powołałeś i wybrałeś. Chcemy w tej modlitwie prosić Cię, byś umacniał ich wiarę. Niech ta modlitwa będzie znakiem wspólnoty, która z troską pochyla się nad każdym człowiekiem.

5. Pieśń: *Jezusowi cześć i chwala*

6. Modlitwa za powołanych

„Gdy Jezus przyszedł w okolice Cezarei Filipowej, pytał swych uczniów: «Za kogo ludzie uważają Syna Człowieczego?». A oni odpowiedzieli: «Jedni za Jana Chrzciciela, inni za Eliasza, jeszcze inni za Jeremiasza albo za jednego z proroków». Jezus zapytał ich: «A wy za kogo Mnie uważacie?». Odpowiedział Szymon Piotr: «Ty jesteś Mesjasz, Syn Boga żywego». Na to Jezus mu rzekł: «Błogosławiony jesteś, Szymonie, synu Jony. Albowiem nie objawiły ci tego ciało i krew, lecz Ojciec mój, który jest w niebie. Otóż i Ja tobie powiadam: Ty jesteś Piotr (czyli Skala), i na tej Skale zbuduję Kościół mój, a bramy piekielne go nie przemogą. I tobie dam klucze królestwa niebieskiego: cokolwiek zwiążesz na ziemi, będzie związane w niebie, a co rozwiążesz na ziemi, będzie rozwiązane w niebie». Wtedy surowo zabronił uczniom, aby nikomu nie mówili, że On jest Mesjaszem” (Mt 16,13-20).

Kim jesteś dla mnie, Panie? To pytanie, przed którym staje każdy człowiek wierzący. To pytanie, od którego ani człowiek świecki, ani kapłan nie może uciec. W odpowiedzi zawiera się sedno naszej wiary. Wyznanie Piotra jest zaproszeniem dla nas, Panie, do wejścia w bliskość z Tobą. Bądź dla nas wszystkich, a szczególnie dla naszych kapłanów, źródłem nieustającej miłości. Bądź w sercach naszych braci, aby nigdy nie zwątpili w siłę wiary. Umocnij ich na drodze wiary, by z odwagą każdego dnia wyznawali wiarę w Ciebie, jedyne źródło życia wiecznego.

7. Pieśń: *Dziękuję, o Panie*

8. Wezwania przeplatane wołaniem wiernych

K.: Panie Jezusie, stając przed Tobą, z żywą wiarą tak jak apostołowie chcemy prosić Cię o wiarę dla naszych braci kapłanów, dlatego wołamy do Ciebie:

W.: Panie, przymnóż wiary naszym kapłanom.

K.: Jezusie, Ty jesteś jedynym źródłem wiary pewnej i niezachwianej, dlatego wołamy do Ciebie:

W.: Panie, przymnóż wiary naszym kapłanom.

K.: Jezusie, w Tobie możemy odnaleźć głębię radosnego wyznawania wiary w codzienności, dlatego wołamy do Ciebie:

W.: Panie, przymnóż wiary naszym kapłanom.

K.: Jezusie, Ty nigdy nie opuszczasz człowieka wątpiącego i zagubionego, dlatego wołamy do Ciebie:

W.: Panie, przymnóż wiary naszym kapłanom.

K.: Jezusie, Twoje słowo jest źródłem wiary, dlatego wołamy do Ciebie:

W.: Panie, przymnóż wiary naszym kapłanom.

K.: Jezusie, w godzinie próby i trudności błagamy Cię:

W.: Panie, przymnóż wiary naszym kapłanom.

9. Pieśń: *Wszystko Tobie oddać pragnę*

10. Modlitwa o nowe powołania (Benedykta XVI)

Ojczy, spraw, by wśród chrześcijan rozkwiły liczne i święte powołania kapłańskie, które będą podtrzymywały żywą wiarę i strzegły wdzięczną pamięć o Twoim Synu Jezusie poprzez głoszenie Jego słowa i sprawowanie sakramentów, za pomocą których nieustannie odnawiasz Twoich wiernych. Daj nam świętych szafarzy Twojego ołtarza, którzy będą mądrymi i żarliwymi stróżami Eucharystii, sakramentu najwyższego daru Chrystusa dla zbawienia świata.

Powołuj sługi Twego miłosierdzia, którzy poprzez sakrament pojednania będą rozszerzać radość Twojego przebaczenia. Spraw, Panie, by Kościół przyjmował z radością liczne natchnienia Ducha Twojego Syna i posłuszny Jego wskazaniom troszczył się o powołania kapłańskie i do życia konsekrowanego. Wspieraj biskupów, kapłanów i diakonów, osoby konsekrowane i wszystkich ochrzczonych w Chrystusie, aby wiernie wypełniali swoje po-

slannictwo w służbie Ewangelii. Prosimy o to przez Chrystusa naszego Pana.
Amen.

11. Chwila cichej adoracji

12. Pieśń na błogosławieństwo: *Przed tak wielkim sakramentem*

13. Błogosławieństwo Najświętszym Sakramentem

14. Pieśń na uwielbienie: *Niech będzie chwała i cześć*

15. Pieśń na zakończenie: *Pobłogosław, Jezu drogi*

KS. BARTŁOMIEJ MATCZAK (WARMIA)

KAPŁAN SKŁADAJĄCY SIĘ W OFIERZE Z CHRYSTUSEM

I czwartek sierpnia – 6.08.2020

I. Wstęp do Mszy Świętej

Eucharystia, którą celebруемy w naszej wspólnocie, jest dotknięciem miłości z krzyża. To tu Jezus oddaje się nam całkowicie. W ten pierwszy czwartek miesiąca pragniemy ofiarować naszą modlitwę za wszystkich kapłanów. Prośmy, by ich posługa była dla nas umocnieniem. Módlmy się także za tych, którzy niszczą kapłanów – niech Pan Bóg wleje w ich serca miłość i wiarę.

II. Myśli do homilii

- W centrum życia świata, w historii człowieka stoi jedno wydarzenie – wydarzenie krzyża. Jezus, oddając swoje życie za nas, jednocześnie objawił nam prawdziwy sens miłości. Miłość to ofiara, to całkowite oddanie samego siebie na służbę. Służba ta jest rezygnacją z samego siebie na rzecz drugiego człowieka. W ofierze krzyża dokonuje się jednak jeszcze jedna ważna rzecz. To nie tylko oddanie życia za życie świata, ale to także najdoskonalszy akt uwielbienia Boga Ojca. W niej poprzez to uwielbienie dokonuje się uświęcenie świata – przedziwna wymiana.
- Życie każdego z nas, ludzi ochrzczonych, a jeszcze bardziej życie kapłana ma nosić ten właśnie rys ofiarniczo-uwielbieniowy. Kapłan w dniu święceń jest pytany: „Czy chcesz coraz ściślej jednożyć się z Chrystusem Najwyższym Kapłanem, który z samego siebie złożył Ojcu za nas nieskalaną Ofiarę, i razem z Nim poświęcać się Bogu za zbawienie ludzi?”. Odpowiedź: „Chcę z Bożą pomocą” wyraża to wielkie pragnienie życia w zjednoczeniu z ofiarą Jezusa Chrystusa. To pragnienie naśladowania totalnego wyniszczenia, jakie dokonało się w Jezusie.

Pierwszy czwartek miesiąca nieustannie przypomina nam tę tajemnicę, ale jednocześnie zaprasza nas do trwania na modlitwie za wszystkich kapłanów. Jesteśmy wezwani do tego, by jak Maryja i św. Jan trwać przy krzyżu każdego kapłana, by towarzyszyć mu w jego trudach. W ten oto sposób stajemy się wielką rodziną uczestniczącą w tej przedziwnej wymianie, jaką płynie z tajemnicy krzyża.

III. Modlitwa wiernych:

Przez Jezusa Chrystusa, jedyne Zbawiciela świata, zanieśmy do Boga nasze pokorne prośby:

1. Módlmy się za Kościół święty, aby dla całego świata był znakiem niekończącej się miłości Boga.
2. Módlmy się za papieża Franciszka, naszego biskupa N., aby siłę do życia i posługi czerpali z ofiary Jezusa Chrystusa.
3. Módlmy się za wszystkich kapłanów, aby umocnieni Eucharystią każdego dnia składali samych siebie za zbawienie świata.
4. Módlmy się o nowe, liczne i święte powołania, aby nigdy nie zabrakło ofiarnych sług ołtarza.
5. Módlmy się za nas samych, abyśmy miłując Kościół, z troską pochylali się nad życiem każdego kapłana.

Wszchemogący, wieczny Boże, Ty w ofierze Twego Syna dałeś nam wzór miłości, prosimy Cię, racz wysłuchać naszego wołania. Przez Chrystusa Pana naszego.

IV. Nabożeństwo

1. Pieśń: *Boże w dobroci*

2. Wprowadzenie w temat nabożeństwa

Każdy kapłan powołany jest do służby na wzór Chrystusa Sługi. Ten znak nam pozostawiony ujawnia się najpełniej w posłusznym przyjęciu krzyża i ofierze, jaką Jezus złożył z siebie samego, byśmy mieli życie, i to mieli je w obfitości. Kapłan w dniu święceń dobrowolnie decyduje się na pójście tą drogą, która jest drogą ofiary. Wypowiadając słowa ustanowienia Eucharystii z Wieczernika, wypowiada je w pierwszej osobie: „To jest Ciało moje, to jest Krew moja”. W ten sposób utożsamia się w pełni z jedyną ofiarą Chrystusa. W tym naszym wieczniku pragniemy z miłością pochylić

się nad każdym kapłanem i podziękować Bogu za jego dar. Chcemy podziękować za każdą Eucharystię, w której dotykamy krzyża i płynącej z niego miłości.

3. Pieśń na wystawienie Najświętszego Sakramentu:

Zróbcie Mu miejsce

4. Modlitwa wstępna

Panie Jezu Chryste, bądź uwielbiony w tym zgromadzeniu, bądź błogosławiony w naszym oddaniu się Tobie w godzinie tej adoracji. Stajemy przed Tobą w pokorze serca i błagamy Cię, byś dotykał serc wszystkich sług ołtarza. Spraw, by każdy z nich, sprawując Eucharystię, stawał się dla nas znakiem miłości Boga. Niech ich dłonie, myśli i serca będą przeniknięte pragnieniem Ciebie, niech będą czyste i piękne, aby miłość Twoja promieniowała z ich oblicza. Tobie powierzamy ich trudy i cierpienia, ich zmaganie ze słabością i ich bezsilność, której niejednokrotnie doświadczają. Poślij im swego Ducha, aby z gorliwością i ochotnie podejmowali swoje zadania.

5. Pieśń: *Być bliżej Ciebie chc*"

6. Modlitwa za powołanych

„Gdy jedli, wziął chleb, odmówił błogosławieństwo, połamał i dał im, mówiąc: «Bierzcie, to jest Ciało moje». Potem wziął kielich i odmówiwszy dziękczynienie, dał im, i pili z niego wszyscy. I rzekł do nich: «To jest moja Krew Przymierza, która za wielu będzie wylana. Zaprawdę, powiadam wam: Odtąd nie będę już pił z owocu winnego krzewu aż do owego dnia, kiedy pić go będę nowy w królestwie Bożym»” (Mk 14,22-25).

„To jest Ciało moje, To jest moja Krew Przymierza, która za wielu będzie wylana”. W tych słowach Jezusa zawiera się sens powołania do służby w Kościele. Służyć znaczy dać się wyniszczyć, po to, by inni mieli życie. Prosimy Cię, Panie, za wszystkich kapłanów, z których posługi kiedykolwiek korzystaliśmy. Prosimy Cię, byś ich uświęcał i przemieniał ich serca na wzór Twojego Najświętszego Serca. Niech płoną gorliwością i tak jak Ty wydają swoje życie za życie świata.

7. Pieśń: *Wszystko Tobie oddać pragnę*

8. Wezwania przeplatane wołaniem wiernych

K.: Panie Jezu, źródło jedynej i prawdziwej miłości, pragniemy teraz wołać do Ciebie: Daj nam świętych kapłanów.

W.: Daj nam świętych kapłanów.

K.: Jezu, Ty jesteś jedynym źródłem życia, rozpalaj serca Twoich sług pragnieniem Twojej obecności. Wołamy do Ciebie:

W.: Daj nam świętych kapłanów.

K.: Jezu, tam, gdzie Ty jesteś, jest prawdziwe życie. Rozpal kapłańskie serca życiem w Twoim Duchu. Wołamy do Ciebie:

W.: Daj nam świętych kapłanów.

K.: Jezu, Ty z miłości do człowieka wydałeś samego siebie. Wypełnij serca kapłańskie ofiarną miłością gotową oddać siebie za życie świata. Wołamy do Ciebie:

W.: Daj nam świętych kapłanów.

K.: Jezu, Ty na krzyżu ukazałeś nam wzór miłości przebaczącej. Obdarz serca kapłanów miłością bez granic. Wołamy do Ciebie:

W.: Daj nam świętych kapłanów.

K.: Boże, to Ty wyznaczasz pasterzy dla swojego ludu. Wzmocnij w Twoim Kościele ducha pobożności i męstwa, który by wzbudzał i urabiał gorliwych głosicieli Twojej Ewangelii. Pomnażaj ich liczbę, uświęcaj ich w miłości i prawdzie.

W.: Amen.

9. Pieśń: *Miłość Twa*

10. Modlitwa o nowe powołania (św. Jana Pawła II)

Panie Jezu, który powołujesz tego, kogo zechcesz, wezwij wielu z nas do pracy dla Ciebie, do pracy z Tobą. Ty, który swoim słowem oświeciłeś tych, których powołałeś, oświeć nas darem wiary w Ciebie. Ty, który wsparłeś powołanych w trudnościach, pomóż przewyciężyć nasze trudności młodzieży współczesnej.

A jeśli powołujesz któregoś z nas, aby poświęcić go w całości dla siebie, niech od samego początku Twoja miłość rozпали to powołanie i pozwoli mu wzrastać i wytrwać aż do końca. I niech się tak stanie. Amen.

11. Chwila cichej adoracji

12. Pieśń na błogosławieństwo: *Przed tak wielkim sakramentem*

13. Błogosławieństwo Najświętszym Sakramentem

14. Pieśń na uwielbienie: *Wielbić Pana chcę*

15. Pieśń na zakończenie: *Ja wiem, w Kogo ja wierzę*

KAPŁAN UCZĄCY DZIĘKCZYNIENIA

I czwartek września – 3.09.2020

I. Wstęp do Mszy Świętej

W pierwszy czwartek września gromadzimy się przy ołtarzu Pańskim, aby sprawować pamiątkę ofiary Chrystusa, Najwyższego i Wiecznego Kapłana. Przychodzimy tu z potrzeby serca, wdzięczni za nieskończoną miłość Jezusa. Wszak Eucharystia to dziękczynienie. Pragniemy powiedzieć Bogu „dziękuję” za wszystkie łaski, którymi nas nieustannie obdarza. Prosimy również, aby powołał dobrych ludzi, którzy będą godnie pełnili służbę przy ołtarzu, uczyli nas eucharystycznej postawy wdzięczności oraz mężnie i pokornie głosili Ewangelię.

II. Myśli do homilii

- Każda Msza św., którą przeżywamy, zachęca nas do dziękczynienia. Gdy za chwilę na ołtarzu zostaną złożone dary, kapłan zainicjuje dialog. Usłyszymy słowa: „Dzięki składamy Panu Bogu naszemu” i odpowiemy: „Godne to i sprawiedliwe”. Tak rozpocznie się tekst prefacji, modlitwy podającej motyw dziękczynienia, czyli podpowiadającej nam, za co konkretnie mamy dziękować dziś Panu podczas tej Eucharystii. Słusznie jest dziękować Bogu zawsze, nie tylko w chwilach pięknych i radosnych, ale również w tych trudnych, gdyż z pewnością przyczyni się to do umocnienia naszej nadziei.
- Przeciwnością wdzięczności jest niewdzięczność. To smutna postawa, która jest jakąś niesprawiedliwością. Często nasze serca stają się wtedy dość twarde i zaskorupiałe. „Dlatego trzeba wychowywać ludzi, zwłaszcza dzieci i młodzież, do tego, by potrafili okazać wdzięczność zawsze i wszędzie. Świat wtedy odmieniłby swoje oblicze” (M. Nowak, *Życ Mszą Świętą*, Warszawa 1986, s. 78).

- Jesteśmy dziś szczególnie wdzięczni Panu Bogu za wszystkich kapłanów, którzy sprawując najświętsze misteria, uczą nas postawy dziękczynienia. Rozbudzają w nas świadomość, że będąc na Mszy św., czerpiemy z jej istoty i wszyscy stajemy się coraz bardziej wdzięczni. Tak jest łatwiej realizować swoje życiowe powołanie, zadania, które każdego dnia stają przed nami, i nieść codzienne krzyże. Postarajmy się, aby dziękczynienie, którego uczymy się z Eucharystii, przenikało też naszą codzienną modlitwę.

III. Modlitwa wiernych

Wdzięczni Panu Bogu za wszelkie łaski, którymi nas nieustannie obdarza, przedstawmy Panu nasze pokorne prośby i błagania.

1. Módlmy się za Ojca Świętego Franciszka, naszego biskupa N. oraz wszystkich biskupów, kapłanów i diakonów, aby wspierani łaską Ducha Świętego rozbudzali w nas przeświadczenie o potrzebie wdzięczności Bogu.

2. Módlmy się o nowe, święte i liczne powołania kapłańskie i zakonne, aby nie zabrakło wiernych świadków Chrystusa, którzy z odwagą będą głosić Bożą naukę.

3. Módlmy się za dzieci i młodzież rozpoczynających nowy rok szkolny i katechetyczny, aby z wiarą i ufnością szli za Chrystusem, który hojnym błogosławieństwem darzy wszystkich swoich uczniów.

4. Módlmy się za nauczycieli, katechetów i wychowawców, aby cieszyli się szacunkiem całego społeczeństwa i z Bożą pomocą nauczali prawdy.

5. Módlmy się za wszystkich zmarłych, aby Pan Bóg bogaty w miłosierdzie dał im radość życia wiecznego.

6. Módlmy się za nas samych, abyśmy jak najczęściej szczerze powtórzyli *Deo gratias*, czyli „Bogu niech będą dzięki”.

Panie Jezu, Ty w czasie Ostatniej Wieczerzy ustanowiłeś sakrament Eucharystii i sakrament kapłaństwa, aby w Kościele była nieustannie uobecniania Twoja Ofiara; daj nam czystym sercem przeżywać tajemnicę Twej świętej obecności wśród nas. Który żyjesz i królujesz na wieki wieków.

IV. Nabożeństwo

1. Pieśń: *Kto się w opiekę*

2. Wprowadzenie w temat nabożeństwa

Drodzy bracia i siostry, w kolejny pierwszy czwartek miesiąca gromadzimy się na wspólnej modlitwie. Gdy myślimy o Eucharystii, patrzmy na życie kapłanów, biskupów, następcy św. Piotra. Warto przypomnieć sobie te chwile, kiedy może uczestniczyliśmy we Mszy św. prymicyjnej czy jubileuszu kapłańskim. Ileż tam jest radości i szczerego dziękczynienia Panu Bogu za kapłańskie powołanie, za łaskę codziennego sprawowania Eucharystii.

Źródłem kapłaństwa jest Wieczernik. Pan Jezus, ustanawiając Eucharystię, polecił swoim uczniom: „To czyńcie na moją pamiątkę!” (Łk 22,19). Słowo „Eucharystia” oznacza dziękczynienie. To wielki hymn dziękczynienia. Obecne jest w nim całe życie Chrystusa, a więc również Jego postawa dziękczynna.

Pan Jezus powiedział też do swoich uczniów: „Jeśli kto chce pójść za mną, niech się zaprze samego siebie, niech weźmie krzyż swój i niech mnie naśladuje” (Mk 8,34). A więc chodzi również o naśladowanie wdzięczności.

Polecamy dziś Bogu wszystkich powołanych do kapłaństwa i życia konsekrowanego. Pragniemy modlić się także o nowe i liczne powołania do stanu duchownego, aby nie zabrakło odważnych i wiernych sług Ewangelii – kapłanów, sióstr zakonnych, misjonarzy i kleryków. Niech wdzięczni Panu za łaskę wybrania pomagają i nam trwać w postawie wdzięczności Bogu.

3. Pieśń na wystawienie Najświętszego Sakramentu:

O milcząca Hostio biała

4. Modlitwa wstępna

Panie Jezu, zgromadziliśmy się tutaj przed Tobą utajonym w Najświętszym Sakramencie. Ty jesteś drogą, prawdą i życiem, i Ty jedynie masz słowa życia wiecznego.

Chryste, wierzymy w Ciebie, wielbimy Cię, kochamy Cię całym naszym sercem i wyznajemy Twoje imię, które jest ponad wszelkie imię.

Bądź uwielbiony, Panie, w Twojej nieskończonej miłości, przez którą stałeś się człowiekiem i dokonałeś dzieła naszego odkupienia. Bądź uwielbiony w biskupach, prezbiterach, diakonach i osobach konsekrowanych, których wezwałeś na drogę świętości i otwarłeś przed nimi swoje Serce.

Utwierdź w wierze, Panie Jezu, całą naszą wspólnotę parafialną, trwającą na dziękczynnej modlitwie za tych, którzy odpowiedzieli na Twoje zaproszenie i poszli za Tobą. Niech wspomaga ich Twoja łaska, aby byli mężnymi głosicielami Twojej prawdy i wiernymi sługami Ewangelii oraz braci i siostr.

5. Pieśń: *Jezusowi cześć i chwała*

6. Modlitwa za powołanych

Panie Jezu, Ty jesteś najwyższym i wiecznym Kapłanem. Tobie polecamy dziś tych, których wybrałeś na swoje sługi i szafarzy Twoich sakramentów. Spraw, aby wiernie wykonywali powierzaną im służbę i wytrwale pełnili Twoją wolę. Wzmocnij ich gorliwość, aby zjednoczeni z Tobą w trwałej miłości godnie służyli Bogu (por. *Msza za kapłanów*).

Chryste, Ty pouczałeś swoich uczniów, że nie mają dawać się obsługiwać, lecz służyć braciom, spraw, aby osoby powołane do służby w Kościele były roztropne w działaniu, przyjazne dla wszystkich, których stawiasz na ich drodze, wierne Ewangelii i oddane dziełom miłosierdzia. Niech swoją siłę czerpią z sakramentów i wytrwałej modlitwy. Niech będą wdzięczni za łaskę powołania i naśladować Ciebie, uczą nas wysławiać Boga i dziękować Mu za wszystko.

7. Pieśń: *Pan blisko jest*

8. Wezwania przeplatane wołaniem wiernych

K.: O Jezu miłosierny, przyjmij nasze uwielbienie i pokorne dziękczynienie za wszystkie powołania, którymi obdarzasz swój Kościół.

W.: Jezu, Dobry Pasterzu, wysłuchaj modlitwę naszą.

K.: Dziękujemy Tobie za Ojca Świętego Franciszka, naszego biskupa N., wszystkich biskupów, prezbiterów, diakonów, alumnów, misjonarzy i osoby konsekrowane. Spraw, niech dają przykład życia prawdziwie ewangelicznego.

W.: Jezu, Dobry Pasterzu, wysłuchaj modlitwę naszą.

K.: Udzielaj siły i wytrwałości w postanowieniach tym, którzy przygotowują się do świętego posługiwania i życia konsekrowanego. Błogosław nasze seminarium i pomnażaj liczbę pracowników Twojej winnicy dla zwiastowania Twojego imienia wszystkim narodom.

W.: Jezu, Dobry Pasterzu, wysłuchaj modlitwę naszą.

K.: Otaczaj opieką wszystkie wspólnoty naszej parafii, które modlą się o powołania do służby Bożej. Niech to wołanie przepełnione szczerością służy dobru Kościoła.

W.: Jezu, Dobry Pasterzu, wysłuchaj modlitwę naszą.

K.: Zwróć także dzisiaj swoje oczy na młodych naszej parafii i powołaj tych, których zechcesz. Dodaj im wszystkim sił, aby zapragnęli wybrać Ciebie, który jesteś Miłością.

W.: Jezu, Dobry Pasterzu, wysłuchaj modlitwę naszą.

K.: Panie Jezu Chryste, Ty jesteś światłem i mocą wszystkich powołanych, wysłuchaj nasze pokorne prośby i spraw, aby ci, którzy poświęcają się na służbę Bogu, słowem i przykładem realizowali w codziennym życiu wskazania Ewangelii. Który żyjesz i królujesz na wieki wieków.

W.: Amen.

9. Pieśń: *Jezu drogi, Tyś miłością*

10. Modlitwa o nowe powołania

„Jezus powiedział do swoich uczniów: «Proście Pana żniwa, żeby wyprawiał robotników na swoje żniwo»” (Mt 9,38).

Panie Jezu, ześlij na swój Kościół ducha pobożności i męstwa i powołaj ludzi, którzy będą godnie pełnili służbę przy ołtarzu oraz mężnie i pokornie głosili Ewangelię. Niech dojrzewają ziarna powołania, które hojnie rozsiejesz na roli Kościoła, aby wielu chrześcijan oddało się na kapłańską służbę Tobie i braciom (por. *Msza o powołania kapłańskie*).

Panie, Ty wszystkich wiernych wzywasz do doskonałej miłości, wielu jednak powołujesz do wierniejszego naśladowania Twojego Syna, spraw też, aby życie wszystkich powołanych do stanu zakonnego było dla Kościoła i dla świata znakiem Twojego królestwa. Niech wszyscy, którzy wybierają życie według rad ewangelicznych, naśladują Ciebie i służą Tobie w bratniej wspólnocie i w prawdziwej wolności ducha (por. *Msza o powołania do życia zakonnego*).

Przyjmij dziś łaskawie nasze prośby i spraw, aby coraz liczniejsi byli szafarze Twoich sakramentów i zawsze trwali w Twojej miłości. Który żyjesz i królujesz na wieki wieków. Amen.

Litania do Chrystusa, Kapłana i Ofiary

Kyrie eleison, Christe, eleison, Kyrie eleison.

Chryste, usłysz nas, Chryste, wysłuchaj nas.

Ojcze z nieba Boże, zmiłuj się nad nami.

Synu, Odkupicielu świata, Boże, zmiłuj się nad nami.

Duchu Święty, Boże, zmiłuj się nad nami.

Święta Trójco, Jedyny Boże, zmiłuj się nad nami.

Jezu, Kapłanie i Ofiaro, zmiłuj się nad nami.

Jezu, Kapłanie wieczny na wzór Melchizedeka, zmiłuj się nad nami.

Jezu, Kapłanie posłany przez Boga dla głoszenia Dobrej Nowiny

ubogim, zmiłuj się nad nami.

Jezu, Kapłanie, Ty na Ostatniej Wieczerzy ustanowiłeś wzór wieczystej

Ofiary, zmiłuj się nad nami.

Jezu, Kapłanie żyjący na wieki, aby się wstawiać za nami, zmiłuj się nad nami.

Jezu, Kapłanie, Ciebie Ojciec namaścił Duchem Świętym i mocą, zmiłuj się nad
nami.

Jezu, Kapłanie z ludzi wzięty, zmiłuj się nad nami.

Jezu, Kapłanie dla ludzi ustanowiony, zmiłuj się nad nami.

Jezu, Kapłanie naszej wiary, zmiłuj się nad nami.

Jezu, Kapłanie większej od Mojżesza czci godzien, zmiłuj się nad nami.

Jezu, Kapłanie prawdziwego kultu, zmiłuj się nad nami.

Jezu, Kapłanie dóbr przyszłych, zmiłuj się nad nami.

Jezu, Kapłanie święty, niewinny i nieskalany, zmiłuj się nad nami.

Jezu, Kapłanie wierny i miłosierny, zmiłuj się nad nami.

Jezu, Kapłanie pałający gorliwością o Boga i ludzi, zmiłuj się nad nami.

Jezu, Kapłanie doskonały na wieki, zmiłuj się nad nami.

Jezu, Kapłanie, Ty przez Krew własną wszedłeś do nieba, zmiłuj się nad nami.

Jezu, Kapłanie, Ty nas wprowadziłeś na nową drogę, zmiłuj się nad nami.

Jezu, Kapłanie, Ty nas umiłowałeś i obmyłeś z grzechów Krwią swoją,

zmiłuj się nad nami.

Jezu, Kapłanie, Ty wydałeś samego siebie jako dar i ofiarę dla Boga,

zmiłuj się nad nami.

Jezu, Ofiaro Boga i ludzi, zmiłuj się nad nami.

Jezu, Ofiaro święta i niepokalana, zmiłuj się nad nami.

Jezu, Ofiaro prześlągalna, zmiłuj się nad nami.
Jezu, Ofiaro pokój przynosząca, zmiłuj się nad nami.
Jezu, Ofiaro prześlągalania i chwały, zmiłuj się nad nami.
Jezu, Ofiaro pojednania i pokoju, zmiłuj się nad nami.
Jezu, Ofiaro, w której mamy ufność i śmiały przystęp do Boga,
zmiłuj się nad nami.
Jezu, Ofiaro wiecznie żywa, zmiłuj się nad nami.

Bądź nam miłosciw, wybaw nas, Panie.
Od lekkomyślnego przyjęcia święceń, wybaw nas, Panie.
Od grzechu świętokradztwa, wybaw nas, Panie.
Od ducha nieumiarkowania, wybaw nas, Panie.
Od nieuczciwego zysku, wybaw nas, Panie.
Od grzechu symonii, wybaw nas, Panie.
Od nieuczciwego zarządzania dobrami kościelnymi, wybaw nas, Panie.
Od umiłowania świata i jego marności, wybaw nas, Panie.
Od niegodnego sprawowania Twoich świętych misteriów, wybaw nas, Panie.

Przez Twoje wieczne kapłaństwo, wybaw nas, Panie.
Przez święte namaszczenie, mocą którego Bóg Ojciec uczynił Cię Kapłanem,
wybaw nas, Panie.
Przez Twego kapłańskiego ducha, wybaw nas, Panie.
Przez posługiwanie, którym wślawiłeś na ziemi Twojego Ojca,
wybaw nas, Panie.
Przez krwawą ofiarę z samego siebie, raz złożoną na krzyżu, wybaw nas, Panie.
Przez tę samą Ofiarę codziennie na ołtarzu odnawianą, wybaw nas, Panie.
Przez Boską władzę, którą w sposób niewidzialny pełnisz za pośrednictwem
Twoich kapłanów, wybaw nas, Panie.
Prosimy Cię, abyś całe duchowieństwo zachował w świętej pobożności,
wysłuchaj nas, Panie.
Prosimy Cię, abyś dał swojemu ludowi pasterzy według Twego Serca,
wysłuchaj nas, Panie.
Prosimy Cię, abyś ich napełnił duchem Twojego kapłaństwa,
wysłuchaj nas, Panie.
Prosimy Cię, aby usta kapłanów strzegły wiedzy, wysłuchaj nas, Panie.

Prosimy Cię, abyś posłał na swoje żniwo wiernych robotników,
wysłuchaj nas, Panie.
Prosimy Cię, abyś pomnożył liczbę świętych szafarzy Twoich misteriów,
wysłuchaj nas, Panie.
Prosimy Cię, abyś dał im ducha wiernej służby według Twojej woli,
wysłuchaj nas, Panie.
Prosimy Cię, abyś im udzielił łagodności w posłudze, umiejętności w działaniu i wytrwałości w modlitwie, wysłuchaj nas, Panie.
Prosimy Cię, aby na każdym miejscu krzewili cześć Najświętszego
Sakramentu, wysłuchaj nas, Panie.
Prosimy Cię, abyś przyjął do radości wiecznej tych, którzy wiernie Tobie
służyli, wysłuchaj nas, Panie.
Baranku Boży, który gładzisz grzechy świata, przepuść nam, Panie.
Baranku Boży, który gładzisz grzechy świata, wysłuchaj nas, Panie.
Baranku Boży, który gładzisz grzechy świata, zmiłuj się nad nami.
Jezu, Kapłanie, usłysz nas.
Jezu, Kapłanie, wysłuchaj nas.

Módlmy się.

Boże, Uświęcicielu i Opiekunie swojego Kościoła, wzbudź przez Twojego Ducha godnych i wiernych szafarzy świętych misteriów, aby dzięki ich posługiwaniu i przykładowi lud chrześcijański przez Ciebie wspierany szedł drogą zbawienia. Przez Chrystusa, Pana naszego. Amen.

albo:

Boże, Ty dla Twojej chwały i dla zbawienia ludzkości ustanowiłeś Chrystusa Najwyższym i Wiecznym Kapłanem, spraw, aby lud, który On nabył dla Ciebie Krwią swoją, z uczestnictwa w ofierze eucharystycznej czerpał moc płynącą z Jego krzyża i zmartwychwstania. Który żyjesz i królujesz na wieki wieków. Amen

11. Chwila cichej adoracji

12. Pieśń na błogosławieństwo:

Przed tak wielkim sakramentem

13. Błogosławieństwo Najświętszym Sakramentem

14. Pieśń na uwielbienie: *Wielbić Pana chcę*

15. Pieśń na zakończenie: *Posyłasz nas na pracę bez nagrody*

KAPŁAN WZYWAJĄCY DUCHA ŚWIĘTEGO

I czwartek października – 1.10.2020

I. Wstęp do Mszy Świętej

Dziś kolejny pierwszy czwartek miesiąca, kiedy stajemy przy ołtarzu, by prosić. Tak bardzo nam potrzeba świętych i wiernych szafarzy, którzy będą na nas wkładać ręce i wzywać Ducha Świętego. Dlatego już na początku tej Eucharystii prosimy Cię, Panie, daj kapłanów chętnie wkładających na nas ręce, wzywających Ducha Świętego i udzielających Jego darów. Niech będą wiernymi szafarzami Twoich misteriów, aby lud Twój odnawiał się przez odradzające obmycie chrztu świętego, czerpał pokarm z Twego ołtarza; aby grzesznicy doznawali łaski pojednania, a chorzy pokrzepienia w słabości.

II. Myśli do homilii

- Warto zwrócić uwagę na postawę św. Pawła Apostoła, zwłaszcza z fragmentu Dz 19,1-7. Paweł spotyka podczas swej wędrówki dwunastu mężczyzn. Stawia im pytanie: „Czy otrzymaliście Ducha Świętego, kiedy uwierzyliście?”. To gorliwy apostoł, który zdaje sobie sprawę, jak ważne jest, by ludzie stali się świątynią Ducha Świętego i w ten sposób stanowili Kościół. On nie zwleka. Zaraz po chrzcie nakłada na nich ręce, aby otrzymali Ducha Świętego.
- W modlitwie prosimy o taki zapal apostolski dla wszystkich kapłanów; prosimy o tak mocne, jakościowe powołania. Prośmy Boga, aby dał wiernych szafarzy świętych misteriów, aby lud Boży odnawiał się przez odradzające obmycie chrztu świętego, czerpał pokarm z Chrystusowego ołtarza; aby grzesznicy doznawali łaski pojednania, a chorzy pokrzepienia w słabości.
- Można zakończyć świadectwem, co zrobić, by nie brakło powołań:

Historia opowiedziana przez ks. Jewgienija z Kazachstanu.

Jego świętej pamięci ojciec był Polakiem. Poprzez różne wydarzenia znane z historii znalazł się w Kazachstanie. Gdy był młodym mężczyzną, zapragnął zostać kapłanem. Powziął decyzję, że wstąpi do seminarium duchownego. Na jednym ze spotkań rodzinnych zdradził rodzinie swoje zamiary. Jego ciotki, bojąc się o represje, które mogłyby z tego powodu spotkać rodzinę ze strony władz ZSRR, doniosły o tym zamiarze do Urzędu Bezpieczeństwa. Zaczęły się wezwania, przesłuchania, zastraszanie. Groźby dotyczyły całej rodziny. Ów młody mężczyzna wystraszył się tej sytuacji i zrezygnował ze swoich zamiarów.

Niedługo potem poznał młodą Rosjankę, z którą wziął ślub. Ona pochodziła z ateistycznej rodziny. Nie знаła Boga, a mąż ze strachu przed kolejnymi represjami wołał jej o Nim nic nie mówić. Za jakiś czas na świat przyszły bliźniaki: chłopiec i dziewczynka. Oczywiście nie było mowy o chrzcie, bo w Kazachstanie nie było takiej możliwości. Świat sowiecki budowany był bez Boga, Kościoła, sakramentów świętych. Wzrastające dzieci nie wiedziały, że Bóg jest. Mama też Go nie znała, a ojciec bał się o Nim mówić.

Ksiądz Jewgienij pamięta z dzieciństwa, że ojciec często przy oglądaniu telewizji, przy zabawie z dziećmi trzymał rękę w kieszeni i coś przekładał w palcach. Nie śmiał go zapytać, co to jest. Ale też przeczuwał, że tato nie chce o tym rozmawiać. W końcu przyszedł moment rozpadu Związku Sowieckiego. Nastąpiła odwilż. Do Kazachstanu zaczęli przyjeżdżać polscy kapłani. Powstawały parafie, wokół których zaczęli gromadzić się ludzie. Dołączył się również ojciec Jewgienija. Zaczął przyznawać się do wiary. Uwierzyła również mama, a dzieci w wieku kilkunastu lat zostały ochrzczone. Przystąpiły także do innych sakramentów: I Komunii Świętej, spowiedzi i bierzmowania. Mocno zaangażowali się w życie parafii.

Jewgienij usłyszał głos powołania. Opowiedział o tym księdzu proboszczowi. Wyjechał do seminarium duchownego do Polski, gdzie odbył formację. Został wyświęcony na kapłana. Natomiast jego siostra została siostrą zakonną. Ją Pan też powołał. Oddali swe życie na służbę Bogu i Kościołowi, zwłaszcza temu w Kazachstanie. Wiernie Mu tam służą. Nie chcieli skorzystać z możliwości przeprowadzki do Polski. Ich ojczyzną mimo polskich korzeni jest Kazachstan. Tam głoszą Chrystusa.

Zanim zmarł ich ojciec, któregoś dnia podczas spotkania rodzinnego dzieci zapytały go, dlaczego tak często przewracał palcami w kieszeni. Ojciec

wyjął różaniec, który towarzyszył mu całe życie. Powiedział do nich: „Zastraszili mnie, bałem się mówić o Bogu. Ale nie straciłem wiary. Codziennie odmawiałem Różaniec, bym choć raz mógł was zaprowadzić do kościoła, bym mógł was ochrzcić. Było tak trudno, ale nie traciłem nadziei. Bóg za przyczyną Maryi dał mi stokrotnie więcej. Syn jest kapłanem, a córka siostrą zakonną. Modlitwa została wysłuchana, a wiara nagrodzona”. Tak Bóg powołuje ludzi. Warto o tym pamiętać.

III. Modlitwa wiernych

Do Jezusa Chrystusa, zwycięzcy śmierci, który kroczących Jego śladami obdarza życiem, zanieśmy nasze błagania:

1. Za Kościół powszechny, aby był wierny natchnieniom Ducha Świętego.
2. Za biskupów, prezbiterów i diakonów, aby odważnie głosili Ewangelię.
3. Za kleryków przeżywających formację w seminariach duchownych, aby dobrze przygotowali się do wypełnienia swojej misji.
4. Za rodziców, aby dla swoich dzieci byli pierwszymi nauczycielami wiary.
5. Za wiernych zmarłych, aby osiągnęli życie wieczne w Chrystusie.
6. Za nas samych, byśmy trwali w jedności z Panem w Jego Kościele.

Jezu Chryste, Ty oddałeś życie, aby nas przyprowadzić do swojego Ojca, prosimy, wysłuchaj nas, stojących przed Tobą, i daj nam przez wierne trwanie w Kościele wzrastać w świętości życia. Który żyjesz i królujesz na wieki wieków.

IV. Nabożeństwo

1. Pieśń: *Przyjdź, Duchu Święty, ja pragnę*

2. Wprowadzenie w temat nabożeństwa

Dziś kolejny pierwszy czwartek miesiąca, kiedy w pokorze chcemy prosić dobrego Boga o liczne i święte powołania kapłańskie i zakonne. Pamiętajmy słowa z Ewangelii wg św. Mateusza: „Wielu jest powołanych, ale mało wybranych” (Mt 22,14). Trzeba je rozumieć następująco: wielu zostanie powołanych, ale nieliczni odpowiedzą. Złączmy serca na modlitwie i prośmy, aby powoływani odpowiadali pozytywnie. Niech Duch Święty, którym są napełnieni, prowadzi ich do dobrych, mądrych i odważnych decyzji.

Podczas dzisiejszego nabożeństwa towarzyszą nam słowa: „Kapłan wzywający Ducha Świętego”. Wsłuchajmy się najpierw w głos św. Jana Pawła II z adhortacji apostołskiej *Pastores dabo vobis*:

„«Duch Pański spoczywa na Mnie, ponieważ Mnie namaścił i posłał Mnie, abym ubogim niósł dobrą nowinę» (Łk 4,18). Także dziś rozbrzmiewają w naszych kapłańskich sercach słowa, które Jezus wypowiedział w nazaretańskiej synagodze. Wiara bowiem objawia nam czynną obecność Ducha Chrystusowego w naszym sercu, w naszym działaniu i w naszym życiu w taki sposób, w jaki je ukształtował, uzdolnił i uformował sakrament kapłaństwa. Tak, Duch Chrystusa jest podstawą i sprawcą naszego życia duchowego. On stwarza «nowe serce», ożywia je i kieruje nim poprzez «nowe prawo» miłości, miłości pasterskiej. W rozwoju życia duchowego decydującą rolę odgrywa świadomość, że kapłanowi nigdy nie brakuje łaski Ducha Świętego, będącej darem całkowicie darmowym i zadaniem wymagającym odpowiedzialności. Świadomość daru jest źródłem i umocnieniem niezachwianej ufności kapłana pośród trudności, pokus i słabości, które spotyka na drodze życia duchowego”.

Kapłanowi nigdy nie brakuje łaski Ducha Świętego... Módlmy się zatem o kapłanów, szafarzy sakramentów świętych, gorliwie, chętnie i hojnie udzielających daru Ducha Świętego.

3. Pieśń na wystawienie Najświętszego Sakramentu:

Upadnij na kolana

4. Modlitwa wstępna

Prawdziwy Synu Boży, Jezu Chryste, który dla zbawienia wszystkich ludzi stałeś się człowiekiem i nieustannie wśród nas przebywasz, składamy Ci hołd naszej czci i uwielbienia. Przyjmij modlitwę serc naszych, wszystkie uczucia i akty miłości. Gdy dziś zginamy nasze kolana przed Twym tronem na ziemi, przed Tobą, który rzeczywiście przebywasz w tej nikłej postaci chleba, mamy żywą świadomość tego, że to wszystko uczyniłeś dla nas: unizyłeś się, ukrywając nie tylko Bóstwo, ale i swoje człowieczeństwo – aby być blisko ludzi, których tak umiłowałeś; w zwyczajnym ludzkim słowie pozostawiłeś nam nieśmiertelne prawdy o Ojcu, królestwie Bożym i o wartości naszego życia, a dziś – jako żywe Twe słowo – przekazujesz nam w liturgii Kościoła. Ty nam dałeś Ducha Świętego, który tak przedziwnie kieruje naszym życiem,

o ile jesteśmy podatni i posłuszni Jego świętym natchnieniom. On, napęłniając serca wierzących, daje im odwagę i męstwo w przeciwnościach życia, wielkoduszną i przebaczącą miłość, prawdziwą radość także i w cieniu krzyża.

Kochany, dobry Jezu, tchnij na nas Ducha Świętego przez służbę powołanych przez Ciebie kapłanów. Daj nam ich wielu, by w posłudze sakramentalnej mogli nas obdarowywać mocą z wysoka, a my będziemy mogli Ciebie doskonale kochać i godnie chwalić.

5. Pieśń: *Przybądź Duchu Święty*

6. Modlitwa za powołanych

Z Dziejów Apostolskich: „Kiedy Apollos znajdował się w Koryncie, Paweł przeszedł okolice wyżej położone, przybył do Efezu i znalazł jakichś uczniów. Zapytał ich: «Czy otrzymaliście Ducha Świętego, gdy przyjęliście wiarę?». A oni do niego: «Nawet nie słyszeliśmy, że istnieje Duch Święty». «Jaki więc chrzest przyjęliście?» – zapytał. A oni odpowiedzieli: «Chrzest Janowy». «Jan udzielał chrztu nawrócenia, przemawiając do ludu, aby uwierzyli w Tego, który za nim idzie, to jest Jezusa» – powiedział Paweł. Gdy to usłyszeli, przyjęli chrzest w imię Pana Jezusa. A kiedy Paweł włożył na nich ręce, Duch Święty zstąpił na nich. Mówili też językami i prorokowali. Wszystkich ich było około dwunastu mężczyzn”.

„Czy otrzymaliście Ducha Świętego, gdy przyjęliście wiarę? A kiedy Paweł włożył na nich ręce, Duch Święty zstąpił na nich”. Panie Jezu, dziękujemy, że taką władzę dajesz człowiekowi. Paweł włożył ręce, a ludzie zostali napęłnieni Duchem Świętym. Prosimy Cię, by kapłani chętnie wkładali ręce i wzywali Ducha Świętego, udzielając Jego darów. Niech będą wiernymi szafarzami Twoich misteriów, aby lud Twój odnawiał się przez odradzające obmycie chrztu świętego, czerpał pokarm z Twego ołtarza; aby grzesznicy doznawali łaski pojednania, a chorzy pokrzepienia w słabości. To najważniejsze obszary, gdzie mogą wzywać Ducha Świętego, a On na ich słowo przychodzi, by napęłnić ludzkie serca wiarą, nadzieją i miłością.

7. Pieśń: *Przez chrztu świętego wielki dar*

8. Modlitwa przeplatana wołaniem wiernych

K.: „Ja ciebie chrzczę w imię Ojca i Syna, i Ducha Świętego”. Tymi słowami kapłan podczas chrztu wzywa Trójcę Świętą, w tym Ducha Świętego. Prosimy, Panie, niech kapłani będą wiernymi szafarzami Twoich misteriów, udzielając chrztu świętego.

W.: Daj nam, Panie, wiernych szafarzy.

K.: „Pokornie błagamy Cię, Boże, uświęć mocą Twojego Ducha te dary, które przynieśliśmy Tobie, aby się stały Ciałem i Krwią Twojego Syna, naszego Pana, Jezusa Chrystusa...”. Tymi słowami kapłan wzywa Ducha Świętego podczas Eucharystii. Prosimy, Panie, niech kapłani będą wiernymi szafarzami Twoich misteriów, sprawując Najświętszą Ofiarę.

W.: Daj nam, Panie, wiernych szafarzy.

K.: „I ja odpuszczam tobie grzechy w imię Ojca i Syna, i Ducha Świętego”. Tymi słowami podczas rozgrzeszenia w spowiedzi świętej kapłan wzywa Trójcę Świętą, w tym Ducha Świętego. Prosimy, Panie, niech kapłani będą wiernymi szafarzami Twoich misteriów, sprawując sakrament pokuty i pojednania.

W.: Daj nam, Panie, wiernych szafarzy.

K.: „Przez to święte namaszczenie niech Pan w swoim nieskończonym miłosierdziu wspomóż cię łaską Ducha Świętego”. Tymi słowami podczas sakramentu chorych kapłan wzywa Ducha Świętego. Prosimy, Panie, niech kapłani będą wiernymi szafarzami Twoich misteriów, udzielając świętego namaszczenia.

W.: Daj nam, Panie, wiernych szafarzy.

9. Pieśń: *O Stworzycielu Duchu, przyjdź*

10. Modlitwa o powołania (Benedykta XVI)

Ojcze, spraw, by wśród chrześcijan rozkwiły liczne i święte powołania kapłańskie, które będą podtrzymywały żywą wiarę i strzegły wdzięczną pamięć o Twoim Synu, Jezusie, poprzez głoszenie Jego słowa i sprawowanie sakramentów, przez które nieustannie odnawiasz Twoich wiernych. Daj nam świętych szafarzy Twojego ołtarza, aby byli mądrymi i żarliwymi stróżami Eucharystii, sakramentu najwyższego daru Chrystusa dla zbawienia świata. Powołuj sługi Twego miłosierdzia, którzy poprzez sakrament pojednania będą rozszerzać radość z Twojego przebaczenia. Spraw, Panie, by Kościół przyjmował z radością liczne natchnienia Ducha Twojego Syna i posłuszny

Jego wskazaniom troszczył się o powołania do kapłaństwa i do życia konsekrowanego. Wspieraj biskupów, kapłanów i diakonów, osoby konsekrowane i wszystkich ochrzczonych w Chrystusie, aby wiernie wypełniali swoje posłannictwo w służbie Ewangelii. Prosimy o to przez Chrystusa, naszego Pana. Amen. Maryjo, Królowo apostołów, módl się za nami!

11. Chwila cichej adoracji

12. Pieśń na błogosławieństwo: *Jezusa ukrytego*

13. Błogosławieństwo Najświętszym Sakramentem

14. Pieśń na uwielbienie: *Wielbię Ciebie w każdym momencie*

15. Pieśń na zakończenie: *Weź w swą opiekę nasz Kościół święty*

KAPŁAN UKAZUJĄCY OBECNOŚĆ BOGA

I czwartek listopada – 5.11.2020

I. Wstęp do Mszy Świętej

Przeżywamy dzisiaj pierwszy czwartek miesiąca. Myślami udajemy się do Wieczernika, gdzie Jezus ustanowił dwa sakramenty: Eucharystię i kapłaństwo. Każda Msza św. sprawowana przez kapłana uświęca nas i umacnia na drogach naszej ziemskiej pielgrzymki. Módlmy się więc za kapłanów, aby z miłością i oddaniem pełnili swoją służbę i prowadzili ludzi do Boga. Prośmy też o nowe powołania kapłańskie.

Dzisiejsza Ewangelia ukazuje nam Boga, który jako najlepszy pasterz szuka zagubionej owcy, aż ją znajdzie. Bóg wciąż szuka człowieka i cieszy się z jego nawrócenia. Cieszy się, kiedy wierzymy Jego słowom, kiedy wsłuchujemy się w Jego wołanie i wychodząc z ciemności grzechu, wchodzimy na drogę przykazań. Na początku tej Mszy św. stańmy w prawdzie, uznajmy nasze grzechy i prośmy Boga o przebaczenie.

II. Myśli do homilii

- Pan Jezus w przypowieści o zagubionej owcy i zagubionej drachmie pragnie pokazać, jaki jest Bóg wobec człowieka. W realiach Palestyny oba te obrazy były dla ludzi bardzo czytelne i zrozumiałe.
- Zatrośkanemu i dobremu pasterzowi prowadzącemu duże stado owiec zdarzało się, że jedna z nich gdzieś się zabłąkała. Zwłaszcza w miejscach skalistych i pagórkowatych było to jak najbardziej możliwe. Tak samo kobiecie starannie przechowującej drachmy, czyli starożytne monety, zdarzało się, że jedna wypadła i utknęła w mało dostępnym miejscu w domu. Grecka drachma stanowiła wartość jednodniowej pracy niewykwalifikowanego robotnika.
- Z przypowieści wynika, że zarówno pasterz, jak i kobieta robią wszystko, by odnaleźć owcę i drachmę. Nie poddają się w trudach

szukania, nie żałują czasu, nie irytują się, lecz całą swoją uwagę poświęcają, by odszukać to, co zginęło. Wierzą, że to możliwe i nie mają wątpliwości, że trzeba szukać. A gdy odnajdują, spraszają przyjaciół, sąsiadów, by świętować, i cieszą się.

- Jezus pokazuje nam w tych przypowieściach Boga miłującego i cierpliwego, który w tłumie ludzi zawsze widzi pojedynczego człowieka, jego życie, jego historię, jego smutki i radości, jego upadki i zwycięstwa. Bóg niejako patrzy na każdego człowieka w taki sposób, jak gdyby tylko on jeden był na świecie. Można chyba nawet powiedzieć, że dla Boga ten jeden oznacza tyle, co dziewięćdziesiąt dziewięć, czyli co wszyscy.
- Wbrew wyrażanym czasami przez nas odczuciom, że Bóg nie reaguje na nasze łzy i zagubienie, historia ta pokazuje, że jest dokładnie odwrotnie. On, Bóg, angażuje się w życie każdego z nas. Nie pozostawia nas zbłąkanych i smutnych. Przychodzi do miejsca, w którym utknęliśmy, by nas z niego wyrwać. Zapala światło – jak kobieta szukająca drachmy, abyśmy nie trwali w ciemnościach i nie trwonili swojego życia. Co więcej, Bóg cieszy się z każdego człowieka, którego odnajduje i który do Niego wraca. Spraszanie gości po odnalezieniu zagubionej owcy czy drachmy uświadamia nam, jak bardzo Bóg nas kocha, jak bardzo zależy Mu na nas i jak bardzo się raduje, gdy jesteśmy z Nim.
- W ten pierwszy czwartek listopada módlmy się za kapłanów, aby swoją posługą w Kościele ukazywali miłość i cierpliwość Boga wobec ludzi, aby wpatrzeni w Jezusa Chrystusa, najlepszego Pasterza, nikogo nie przekreślali i nie pozostawiali w rozpacz i zagubieniu, lecz z troską ich szukali.

III. Modlitwa wiernych

Do Boga, który z troską pochyla się nad każdym człowiekiem, skierujemy z ufnością naszą pokorną modlitwę:

1. Módlmy się za papieża Franciszka, wszystkich biskupów i prezbiterów Kościoła świętego, aby swoim życiem i posługą ukazywali ludziom nieskończone miłosierdzie Boga.

2. Módlmy się za wszystkie narody ziemi, aby sprawujący w nich władzę szczerze dążyli do wzrostu sprawiedliwości i utrwalania pokoju.
3. Módlmy się za ludzi chorych i cierpiących, aby w Jezusie Chrystusie odnaleźli siłę do wytrwania w bólu i otrzymali łaskę zdrowia.
4. Módlmy się o nowe powołania kapłańskie, aby nie zabrakło ludzi gotowych pójść za głosem Boga i poświęcić swoje życie na głoszenie Ewangelii.
5. Módlmy się za zmarłych, aby doświadczyli Bożego miłosierdzia i cieszyli się życiem wiecznym.
6. Módlmy się za nas zgromadzonych na Eucharystii, abyśmy przyjmując słowa Jezusa Chrystusa, świadczyli naszym życiem o miłości Boga do człowieka.

Wszchemogący Boże, w Twoje ręce składamy nasze życie i wszystkie sprawy. Niech Twoja dobroć i miłosierdzie przemienią nasze serca tak, abyśmy się Tobie podobali. Przez Chrystusa, Pana naszego.

IV. Nabożeństwo

1. Pieśń: *Idźcie na cały świat*

2. Wprowadzenie w temat nabożeństwa

Bracia i siostry, witam Was na dzisiejszej wspólnej modlitwie. Pierwszy czwartek miesiąca jako dzień dziękczynienia za Eucharystię skłania nas także do modlitwy i refleksji nad sakramentem kapłaństwa. Kapłan bowiem jest tym, który w osobie Jezusa Chrystusa sprawuje ofiarę eucharystyczną i składa ją Bogu w imieniu całego ludu. To sam Bóg wybiera, powołuje i posyła kapłanów do świętej służby, aby realizowali Jego plan zbawienia.

Podczas tego nabożeństwa będziemy prosić Boga, aby uświęcał tych, których powołał do swojej służby, ale też wciąż obdarzał Kościół nowymi powołaniami. Wydaje się, że wobec pilnej potrzeby nowej ewangelizacji i licznych, trudnych wyzwań duszpasterskich liczba kapłanów nigdy nie jest wystarczająca.

Misja kapłana jest wielka i święta. Nade wszystko ma on być wyraznym i przejrzystym znakiem obecności Boga. Kapłan przez to, kim jest i jaki jest, ma zawsze wskazywać na Chrystusa i do Niego prowadzić. Benedykt XVI mówił: „Kapłan ma być przede wszystkim specjalistą od spotkania człowieka z Bogiem, ma być ekspertem od spraw życia duchowego. Módlmy się za ka-

planów, aby swoim życiem świadczyli o istnieniu miłującego Boga i do Niego prowadzili ludzi”.

3. Pieśń na wystawienie Najświętszego Sakramentu:

O zbawcza Hostio

4. Modlitwa wstępna

Panie Jezu, klęczymy przed Tobą obecnym w Najświętszym Sakramencie, aby wyznać Ci naszą wiarę i wielbić Cię za wszystkie dary Twojej miłości. Uwielbiamy Cię za dar życia, które od Ciebie pochodzi i które Ty nieustannie podtrzymujesz w istnieniu. Uwielbiamy Cię za całe stworzenie, otaczający nas świat i niezmierny wszechświat, wspaniałe dzieło rąk Twoich. Dziękujemy Ci, Panie, że stałeś się człowiekiem i przez swoją mękę, śmierć i zmartwychwstanie przywróciłeś nam utracone przez grzech niebo. Dziękujemy Ci za miłość do nas, która zaprowadziła Cię na krzyż, a którą nie zawsze potrafimy rozpoznać.

Panie Jezu, przed swoim wniebowstąpieniem powiedziałeś: „Dana Mi jest wszelka władza w niebie i na ziemi. Idźcie więc i nauczajcie wszystkie narody, udzielając im chrztu w imię Ojca i Syna, i Ducha Świętego. Uczcie je zachowywać wszystko, co wam przykazałem. A oto Ja jestem z wami przez wszystkie dni, aż do skończenia świata”. Pozostałeś z nami, abyśmy Twoją mocą głosili światu to wszystko, co nam przekazałeś, i abyśmy wszystkim narodom udzielali chrztu.

Od dwóch tysięcy lat tę wielką misję w Kościele wypełniają biskupi – jako następcy apostołów oraz prezbiterzy – jako ich współpracownicy. Mają oni być czytelnym znakiem Twojej obecności w świecie. Swoim życiem i posługą mają ukazywać Twoją obecność i głosić wszystko to, co uczyniłeś dla ludzi.

5. Pieśń: *Niech będzie chwala i cześć*

6. Modlitwa za powołanych

Panie Jezu, prosimy Cię za papieża Franciszka, wszystkich biskupów i prezbiterów Kościoła świętego, aby pełnili powierzona im misję według Twojej woli, aby świadomi tego, do jakich wielkich rzeczy zostali wezwani, całą swoją ufność pokładali w Tobie. „Kapłan z ludu wzięty dla ludu jest ustanowiony w sprawach odnoszących się do Boga” (por. Hbr 5,1). Tak, każdy ka-

plan jest z ludu wzięty i dla ludu jest ustanowiony, ale nie w sprawach światowych, lecz tych Bożych. Żeby jednak być specjalistą w sprawach Bożych, kapłan ma poznawać Boga na kolanach i pozostawać z Nim w ścisłej duchowej więzi. Tylko wtedy będzie mógł stać się czytelnym znakiem obecności Boga w świecie i tylko wtedy będzie mógł z mocą głosić Ewangelię. Żadna sprawa w życiu kapłana nie może być ważniejsza niż Boża. Wszystko, co kapłan czyni, ma być wyrazem troski Boga o ludzi.

O takich kapłanów, Panie Jezu, modlimy się słowami świętego papieża Pawła VI: „O Panie, daj im serce czyste, zdolne kochać tylko Ciebie taką pełnią, taką radością, taką głęboością, jakie wyłącznie Ty potrafisz ofiarować, kiedy staniesz się wyłącznym, całkowitym przedmiotem ludzkiego serca. Serce czyste, które by nie znało zła, chyba tylko po to, by je rozpoznać, zwalczać i unikać, serce czyste jak dziecka, zdolne do zachwyty i do bojaźni. O Panie, daj im serce wielkie, otwarte na Twoje zamysły i zamknięte na wszelkie ciasne ambicje, na wszelkie małostkowe współzawodnictwo międzyludzkie. Serce wielkie, zdolne równać się z Twoim i zdolne pomieścić w sobie rozpiętość Kościoła, rozpiętość światła, zdolne wszystkich kochać, wszystkim służyć, być rzecznikiem wszystkich. Ponadto, o Panie, daj im serce mocne, chętne i gotowe stawić czoła wszelkim trudnościom, wszelkim pokusom, wszelkim słabościom, wszelkiemu znudzeniu, wszelkiemu zmęczeniu, serce potrafiące wytrwale, cierpliwie i bohatersko służyć tajemnicy, którą Ty powierzasz tym synom Twoim, których utożsamieś z sobą. W końcu, o Panie, daj im serce zdolne do prawdziwej miłości, to znaczy zdolne rozumieć, akceptować, służyć i poświęcać się, zdolne być szczęśliwym, pulsującym Twoimi uczuciami i Twoimi myślami”.

7. Pieśń: *Niech będzie chwala i cześć*

8. Modlitwa przeplatana wołaniem wiernych

O nowe, liczne i święte powołania kapłańskie, zakonne i misyjne pragniemy Cię teraz prosić, Jezu, słowami litanii.

Litania do Chrystusa Kapłana i Żertwy

Kyrie eleison. Chryste eleison. Kyrie eleison.

Chryste, usłysz nas. Chryste, wysłuchaj nas.

Ojcze z nieba Boże, zmiłuj się nad nami.
Synu, Odkupicielu świata, Boże, zmiłuj się nad nami.
Duchu Święty, Boże, zmiłuj się nad nami.
Święta Trójco, jedyny Boże, zmiłuj się nad nami.

Jezu, Kapłanie na wieki, zmiłuj się nad nami.
Jezu, nazwany przez Boga Kapłanem na wzór Melchizedeka,
zmiłuj się nad nami.

Jezu, Kapłanie, którego Bóg namaścił Duchem Świętym i mocą,
zmiłuj się nad nami.

Jezu, Kapłanie wielki, zmiłuj się nad nami.
Jezu, Kapłanie z ludzi wzięty, zmiłuj się nad nami.
Jezu, Kapłanie dla ludzi ustanowiony, zmiłuj się nad nami.
Jezu, Kapłanie naszego wyznania, zmiłuj się nad nami.
Jezu, Kapłanie większej od Mojżesza czci godzien, zmiłuj się nad nami.
Jezu, Kapłanie prawdziwego przybytku, zmiłuj się nad nami.
Jezu, Kapłanie dóbr przyszłych, zmiłuj się nad nami.
Jezu, Kapłanie święty, niewinny i nieskalany, zmiłuj się nad nami.
Jezu, Kapłanie wierny, zmiłuj się nad nami.
Jezu, Kapłanie miłosierny, zmiłuj się nad nami.
Jezu, Kapłanie dobroczynny, zmiłuj się nad nami.
Jezu, Kapłanie pałający gorliwością o Boga i ludzi, zmiłuj się nad nami.
Jezu, Kapłanie na wieczność doskonały, zmiłuj się nad nami.
Jezu, Kapłanie, który wszedłeś do nieba, zmiłuj się nad nami.
Jezu, Kapłanie, siedzący po prawicy Majestatu na wysokości,

zmiłuj się nad nami.

Jezu, Kapłanie wstawiający się za nami przed obliczem Boga,
zmiłuj się nad nami.

Jezu, Kapłanie, któryś nam otworzył drogę nową i żywą, zmiłuj się nad nami.
Jezu, Kapłanie, któryś umiłował nas i obmył od grzechów Krwią swoją,
zmiłuj się nad nami.

Jezu, Kapłanie, któryś siebie samego wydał jako ofiarę i hostię dla Boga,
zmiłuj się nad nami.

Jezu, Ofiaro Boga i ludzi, zmiłuj się nad nami.
Jezu, Ofiaro święta, zmiłuj się nad nami.

Jezu, Ofiaro niepokalana, zmiłuj się nad nami.
Jezu, Ofiaro przyjęta przez Boga, zmiłuj się nad nami.
Jezu, Ofiaro pojednania, zmiłuj się nad nami.
Jezu, Ofiaro uroczysta, zmiłuj się nad nami.
Jezu, Ofiaro chwały, zmiłuj się nad nami.
Jezu, Ofiaro pokoju, zmiłuj się nad nami.
Jezu, Ofiaro prześlągania, zmiłuj się nad nami.
Jezu, Ofiaro zbawienia, zmiłuj się nad nami.
Jezu, Ofiaro, w której mamy ufność i śmiały przystęp do Boga,
zmiłuj się nad nami.
Jezu, Ofiaro, która dwoje jednym uczyniła, zmiłuj się nad nami.
Jezu, Ofiaro od założenia świata ofiarowana, zmiłuj się nad nami.
Jezu, Ofiaro żywa przez wszystkie wieki, zmiłuj się nad nami.

Bądź nam miłościw, przepuść nam, Jezu.
Bądź nam miłościw, wysłuchaj nas, Jezu.

Od zła wszelkiego, wybaw nas, Jezu.
Od nierozważnego wejścia na służbę Kościoła, wybaw nas, Jezu.
Od grzechu świętokradztwa, wybaw nas, Jezu.
Od ducha niepowściągliwości, wybaw nas, Jezu.
Od pogoni za pieniądzem, wybaw nas, Jezu.
Od wszelkiej chciwości, wybaw nas, Jezu.
Od złego używania majątku kościelnego, wybaw nas, Jezu.
Od miłości świata i jego pychy, wybaw nas, Jezu.
Od niegodnego sprawowania świętych Tajemnic, wybaw nas, Jezu.
Przez odwieczne Kapłaństwo Twoje, wybaw nas, Jezu.
Przez święte namaszczenie Boskości, mocą którego Bóg Ojciec uczynił cię
Kapłanem, wybaw nas, Jezu.
Przez Twego kapłańskiego ducha, wybaw nas, Jezu.
Przez Twoje posługiwanie, którym na ziemi wślawiłeś Ojca Twego,
wybaw nas, Jezu.
Przez krwawą ofiarę z Siebie raz na Krzyżu złożoną, wybaw nas, Jezu.
Przez tę samą ofiarę codziennie na ołtarzu odnawianą, wybaw nas, Jezu.

Przez Boską władzę, którą jako jedyny i niewidzialny Kapłan wykonujesz
przez swoich kapłanów, wybaw nas, Jezu.
Abyś wszystkie sługi Kościoła w świętej pobożności zachować raczył,
Ciebie prosimy, wysłuchaj nas, Panie.
Aby ich napełnił duch kapłaństwa Twego, wysłuchaj nas, Panie.
Aby usta kapłanów strzegły wiedzę, wysłuchaj nas, Panie.
Abyś na żniwo swoje robotników nieugiętych posłać raczył,
wysłuchaj nas, Panie.
Abyś sługi Twoje w gorejące pochodnie przemienił, wysłuchaj nas, Panie.
Abyś pasterzy według Twego Serca wzbudzić raczył, wysłuchaj nas, Panie.
Aby wszyscy kapłani nienaganni byli i bez skazy, wysłuchaj nas, Panie.
Aby wszyscy, którzy zobaczą sługi ołtarzy, Pana uczcili,
wysłuchaj nas, Panie.
Aby składali Ci ofiary w sprawiedliwości, wysłuchaj nas, Panie.
Abyś przez nich cześć Najświętszego Sakramentu rozkrzewić raczył,
wysłuchaj nas, Panie.
Kapłanie i Ofiaro, Ciebie prosimy, wysłuchaj nas, Panie.

Módlmy się: Boże, Uświęcicielu i Stróżu Twojego Kościoła, wzbudź w nim przez Ducha Twojego godnych i wiernych szafarzy świętych Tajemnic, aby za ich posługiwaniem i przykładem, przy Twojej pomocy lud chrześcijański kierował się na drogę zbawienia. Boże, Ty nakazałeś modlącym się i poszczącym uczniom oddzielić Pawła i Barnabę do dzieła, do którego ich przeznaczyłeś, bądź teraz z Twoim Kościołem trwającym na modlitwie i wskazywanych, których do służby Twej wybrałeś. Przez Chrystusa, Pana naszego. Amen.

9. Pieśń: *O mój Jezu, w hostii skryty*

10. Modlitwa o nowe powołania

Panie Jezu, prosimy Cię teraz o nowe powołania kapłańskie. Tak bardzo Kościół ich potrzebuje, a tak trudno młodym ludziom głos Twojego wołania usłyszeć. Współczesny świat, który dla wielu wydaje się wszystkim, czego człowiek potrzebuje, często nie sprzyja decyzji, by wybrać Boga i poświęcić Jemu swoje życie. W obliczu tych i wielu innych trudności nie wolno nam ustawać w modlitwie o powołania. Pragniemy więc ją teraz zanosić słowami św. Jana Pawła II: „Dobry Pasterzu naszych dusz, Ty znasz swoje owce i wiesz,

jak dotrzeć do serca człowieka. Otwórz umysły i serca młodych, którzy szukają i oczekują słowa prawdy dla swego życia, daj im odczuć, że tylko w tajemnicy Wcielenia znajdują pełne światło. Dodaj odwagi tym, którzy wiedzą, gdzie szukać prawdy, ale boją się, że Twoje wymagania są zbyt trudne, i porusz ducha tych, którzy chcieliby pójść za Tobą, lecz nie umiejąc przezwyciężyć niepewności i strachu, idą za innymi głosami i wchodzą na drogi prowadzące donikąd. Ty jesteś Słowem Ojca. Słowem, które stwarza i zbawia. Słowem, które oświeca i umacnia serca, przełam swoim Duchem opory i wahania niezdeterminowanych, daj tym, których powołujesz, odwagę odpowiedzi z miłością: «Oto ja, poślij mnie!».

11. Chwila cichej adoracji

12. Pieśń na błogosławieństwo: *Jezusa ukrytego*

13. Błogosławieństwo Najświętszym Sakramentem

14. Pieśń na uwielbienie: *Chwała i dziękczynienie*

15. Pieśń na zakończenie: *O Panie, Tyś moim Pasterzem*

KAPŁAN JEDNOCZĄCY WSPÓLNOTĘ

I czwartek grudnia – 3.12.2020

I. Wstęp do Mszy Świętej

Przeżywamy Adwent, czas oczekiwania i przygotowania na przyjście Jezusa. Zjednoczeni w miłości stajemy dziś przy ołtarzu Pana, aby w pierwszy czwartek miesiąca sprawować Mszę św. i dziękować Jezusowi za sakramenty Eucharystii i kapłaństwa oraz modlić się o nowe i święte powołania kapłańskie i zakonne. Wiemy, że kapłani są bardzo potrzebni wspólnocie Kościoła, oni ją jednoczą z Bogiem. Dlatego prosimy Pana, aby posłał robotników na żniwo swoje. Niech nie zabraknie tych, którzy pójdą na cały świat i będą głosić Ewangelię, szerząc królestwo prawdy i miłości, królestwo sprawiedliwości i pokoju.

II. Myśli do homilii

- Pierwszy czwartek miesiąca jest szczególną okazją, aby modlić się o powołania, jak i za powołanych do służby Bożej. Każdy kapłan jest pasterzem i przewodnikiem wspólnoty. Zwłaszcza w dziedzinie duszpasterskiej powinien być „człowiekiem komunii” (por. Jan Paweł II, *Pastores dabo vobis*, nr 18) i jednoczyć całą wspólnotę. Jest on wezwany do umacniania jedności ludu z Bogiem i wzajemnych więzi między wierzącymi. To wynika z powołania – kapłan służy i jednoczy.
- Aby Kościół mógł żyć i się rozwijać, bardzo konieczna jest posługa komunii, służby i przewodniczenia. Chrystus przez sakrament kapłaństwa powierza ją tym, których wybiera. Kapłan przewodniczący wspólnocie liturgicznej działa *in persona Christi*, utożsamia się z Jezusem i powinien naśladować Dobrego Pasterza. Tak bardzo potrzebni są więc kapłani, którzy będą źródłem jedności dla wszystkich; aby nosząc w sobie obraz Chrystusa, poprzez swoje dobre postępowanie i odpowiedzialne działanie prowadzili jak najwięcej ludzi do Boga.

- Pan Jezus w modlitwie arcykapłańskiej – w przeddzień męki i śmierci – prosił o jedność swoich uczniów: „Ojcze, nie tylko za nimi proszę, ale i za tymi, którzy dzięki ich słowu będą wierzyć we Mnie; aby wszyscy stanowili jedno, jak Ty, Ojcze, we Mnie, a Ja w Tobie, aby i oni stanowili w Nas jedno, aby świat uwierzył, żeś Ty Mnie posłał” (J 17,20-21). Wezwanie to dotyczy wszystkich. Wzorem jest miłość i jedność Osób Trójcy Świętej. Dlatego warto stale do tych słów powracać i w ich świetle budować jedność. Prośmy dziś Pana, aby umacniał na tej drodze zwłaszcza kapłanów, którzy głosząc Boże słowo i sprawując sakramenty święte oraz będąc „wszystkim dla wszystkich” (1 Kor 9,22) byli wyraźnymi znakami jedności Kościoła. Niech ta modlitwa przenika nasze adwentowe czuwanie, abyśmy trwając w jedności, jak najlepiej przygotowali drogę przychodzącemu Panu.

III. Modlitwa wiernych

Zwróćmy się w ufnej modlitwie do Boga i prośmy Go, aby uczynił owocnym nasze adwentowe czuwanie i pozwolił nam jak najlepiej przygotować się na przyjście Jezusa:

1. Módlmy się za Kościół święty, aby był dla wszystkich wierzących opoką i kamieniem węgielnym jednoczącym wspólnotę.
2. Módlmy się za Ojca Świętego Franciszka, za naszego biskupa N. i za wszystkich pasterzy Kościoła, aby poprzez swoją posługę umacniali nas na drodze wiary.
3. Módlmy się za kapłanów, którzy będą głosili rekolekcje adwentowe, aby potrafili być skutecznymi narzędziami w rękach Boga.
4. Módlmy się za ludzi młodych, aby zachęteni Chrystusowym wezwaniem zechcieli odważnie pójść za Chrystusem w kapłaństwie, życiu konsekrowanym czy też apostołacie misyjnym.
5. Módlmy się za ludzi starszych, samotnych i chorych, polecajmy zwłaszcza kapłanów, których dotknął krzyż cierpienia, aby blask łaski Bożej i życzliwość ludzi wniosła w ich serca nadzieję i pokój.
6. Módlmy się za nas samych, abyśmy nie zmarnowali czasu oczekiwania na przyjście Jezusa Chrystusa.

Panie Jezu, czas Adwentu jest dla nas czasem nadziei. Pozwól nam trwać w jedności i jak najlepiej przygotować się na Twoje przyjście. który żyjesz i królujesz na wieki wieków.

IV. Nabożeństwo

1. Pieśń: *Czekam na Ciebie, Jezu mój mały*

2. Wprowadzenie w temat nabożeństwa:

Bądźcie pozdrowieni, drodzy bracia i siostry, zgromadzeni dziś na modlitwie w pierwszy czwartek grudnia. Przeżywamy Adwent. Wsłuchujemy się w słowa św. Jana Chrzyciela: „Przygotujcie drogę Panu, prostujcie ścieżki dla Niego; wszyscy ludzie ujrzą zbawienie Boże” (Łk 3,4.6). Przypominają nam one o najważniejszej powinności tegoż czasu. Zanim ujrzymy Chrystusa, który przyjdzie w chwale, musimy się jak najlepiej przygotować. Niech pomoże nam w tym dzisiejsza adoracja Najświętszego Sakramentu.

Chcemy dziś otoczyć modlitwą Ojca Świętego, wszystkich biskupów, kapłanów, osoby konsekrowane, misjonarzy, jak i modlić się, by tych osób nigdy nie zabrakło. Są one bowiem znakiem jedności i apostołskości Kościoła. To dzięki tym, którzy sprawują sakramenty święte, możemy mieć Boga żywego. To przez nich Pan odpuszcza nam grzechy. Kapłani są nam bardzo potrzebni i dlatego pragniemy modlić się o nowe powołania do służby Bożej.

Adoracja Najświętszego Sakramentu jest czasem szczególnego spotkania z Chrystusem, Najwyższym i Wiecznym Kapłanem. To On powołuje i wybiera tych, którzy oddają się na służbę Kościołowi. Kapłan jednoczy wspólnotę, a wspólnota rozwija kapłana. Powinien więc on współodczuwać z wiernymi, którzy powierzeni są jego duszpasterskiej trosce, zaś wspólnota powinna modlić się za niego. Dlatego w tej intencji – o dobrych kapłanów jednoczących i scalających wspólnoty, o dobre wychowanie przyszłych kapłanów i o nowe powołania pragniemy się teraz modlić.

3. Pieśń na wystawienie Najświętszego Sakramentu:„

Bądźże pozdrowiona, Hostio żywa

4. Modlitwa wstępna

Dobry Panie Jezu! Stajemy przed Tobą, aby jak w każdy pierwszy czwartek miesiąca modlić się o powołania i za powołanych. Chcemy Cię uczcić i wyznać naszą wiarę i miłość do Ciebie, obecnego w Najświętszym Sakramencie.

Panie Jezu, pragniemy ofiarować Ci nasze modlitwy za Twoich kapłanów i osoby konsekrowane, za wszystkich misjonarzy, aby świętością swojego życia rozszerzali na ziemi Twoje królestwo i jednoczyli lud Boży wokół ołtarza.

Panie, Ty ciągle powołujesz i sam wybierasz tych, którzy pójdą za Tobą. Polecamy Ci chrześcijańskie rodziny, bo w nich dojrzewają Twój słudzy. Modlimy się również za młodzież z naszych wspólnot i grup duszpasterskich, aby chętnie odpowiedziała na Twoje zaproszenie.

Z miłością i uwielbieniem klękamy przed Tobą, Panie Jezu, który jesteś prawdziwie obecny pośród nas, i dziękujemy za wszystkich pracowników Twojej winnicy, którzy dają nam codziennie Twoje słowa i Twoją miłość.

5. Pieśń: *Czekam na Ciebie, dobry Boże*

6. Modlitwa za powołanych

Panie Jezu, dziękujemy Ci za kapłanów. Prosimy Cię, daj im wierność i wytrwałość w tak odpowiedzialnej służbie. Wspieraj ich w dobrym zdrowiu i obdarz łaską gorliwości. Niech pełni ducha mądrości i rady będą naszymi duchowymi przewodnikami, jednoczącymi wspólnotę wierzących.

Są oni, Panie, szczególnymi narzędziami w Twoich rękach. Udzielają sakramentów, przekazują prawdę Ewangelii. Powołują do życia i animują wspólnoty, dbając o odpowiednią formację. Starają się zrozumieć tych, którzy poszukują, i pomagają im odnaleźć drogę zbawienia. Kapłani, będąc znakiem jedności, ukazują nam, jak bardzo Ty, o Chryste, pragniesz, aby wszyscy stanowili jedno.

Wszeczmogący Panie, Twojej opiece powierzamy więc naszych duszpasterzy i szczerze prosimy, daj im siły do pracy oraz wrażliwe serce, abyśmy przez ich posługę mogli trwać w jednej wierze i miłości.

Błagamy Cię również za tych, którzy przygotowują się do kapłaństwa i życia zakonnego. Racz ich otoczyć swoim błogosławieństwem i umacniaj w świętości, aby ochoczo i z oddaniem poznawali Ciebie i jak najlepiej przygotowali się do służby w Twoim Kościele. W szczególny sposób polecamy Ci nasze seminarium – wszystkich kleryków i moderatorów. Dopomagaj im, aby coraz bardziej Ciebie kochali i jednoczyli się z Tobą. Który żyjesz i królujesz na wieki wieków.

7. Pieśń: *Jezusowi cześć i chwała*

8. Wezwania przeplatane wołaniem wiernych

K.: Dobry Pasterzu, pragniemy podziękować Ci teraz za wszystkich powołanych, którzy każdego dnia przez gorliwą pracę i modlitwę jednoczą nas z Tobą.

W.: Dzięki, o Panie, składamy dzięki, o wszechmogący nasz Królu w niebie.

K.: Za Ojca Świętego Franciszka, naszego biskupa N., wszystkich biskupów, prezbiterów i diakonów, którzy oddali swoje życie Kościołowi i głoszą Ewangelię; za ich odwagę i wytrwałość; za ich gorliwość i zapal.

W.: Dzięki, o Panie, składamy dzięki, o wszechmogący nasz Królu w niebie.

K.: Za wszystkie osoby konsekrowane, które nieustannie modlą się w klasztorach; za ich ofiarę i codzienną pracę; za ich modlitwy przebłagalne za grzechy świata i za wszelkie modlitwy ofiarowane za nas.

W.: Dzięki, o Panie, składamy dzięki, o wszechmogący nasz Królu w niebie.

K.: Za misjonarzy i misjonarki, którzy prowadzą dzieła apostołskie; za ich trud i wierność; za to, że dzięki nim Dobra Nowina głoszona jest na całym świecie.

W.: Dzięki, o Panie, składamy dzięki, o wszechmogący nasz Królu w niebie.

K.: Za kleryków, za nowicjuszy, nowicjuszki i postulanki, którzy przygotowują się do pracy na niwie Pańskiej i kształtują na modlitwie swoje powołanie; za ich dyspozycyjność i entuzjazm; za ich talenty, którymi służyć będą Kościołowi.

W.: Dzięki, o Panie, składamy dzięki, o wszechmogący nasz Królu w niebie.

K.: Panie Jezu Chryste, przyjmij nasze dziękczynienie i wzbudź łaskę powołania w sercach wielu młodych ludzi. Niech nie zabraknie dzisiejszemu Kościołowi dobrych kapłanów, braci i siostr zakonnych. Który żyjesz i królujesz na wieki wieków.

W.: Amen.

9. Pieśń: *Panie, dobry jak chleb*

10. Modlitwa o nowe powołania (Benedykta XVI)

Ojcze, spraw, by wśród chrześcijan rozkwiły liczne i święte powołania kapłańskie, które będą podtrzymywały żywą wiarę i strzegły wdzięczną pamięć o Twoim Synu Jezusie poprzez głoszenie Jego słowa i sprawowanie sakramentów, za pomocą których nieustannie odnawiasz Twoich wiernych. Daj nam świętych szafarzy Twojego ołtarza, którzy będą mądrymi i żarliwymi stróżami Eucharystii, sakramentu najwyższego daru Chrystusa dla zbawienia świata.

Powołuj sługi Twego miłosierdzia, którzy poprzez sakrament pojednania będą rozszerzać radość Twojego przebaczenia. Spraw, Panie, by Kościół przyjmował z radością liczne natchnienia Ducha Twojego Syna i posłuszny Jego wskazaniom troszczył się o powołanie kapłańskie i do życia konsekrowanego. Wspieraj biskupów, kapłanów i diakonów, osoby konsekrowane i wszystkich ochrzczonych w Chrystusie, aby wiernie wypełniali swoje posłannictwo w służbie Ewangelii. Przez Chrystusa, Pana naszego. Amen.

Litania do Najświętszego Sakramentu

Kyrie eleison, Christe, eleison, Kyrie eleison.

Chryste, usłysz nas, Chryste, wysłuchaj nas.

Ojcze z nieba Boże, zmiłuj się nad nami.

Synu, Odkupicielu świata, Boże, zmiłuj się nad nami.

Duchu Święty, Boże, zmiłuj się nad nami.

Święta Trójco, Jedyny Boże, zmiłuj się nad nami.

Chlebie żywy, któryś zstąpił z nieba, zmiłuj się nad nami.

Boże ukryty i Zbawicielu, zmiłuj się nad nami.

Pszenico wybranych, zmiłuj się nad nami.

Hostio święta, zmiłuj się nad nami.

Hostio żywa, zmiłuj się nad nami.

Hostio Bogu przyjemna, zmiłuj się nad nami.

Pokarmie aniołów, zmiłuj się nad nami.

Manno ukryta, zmiłuj się nad nami.

Ofiaro czysta, zmiłuj się nad nami.

Ofiaro nieustająca, zmiłuj się nad nami.

Baranku bez skazy, zmiłuj się nad nami.

Ołtarzu najczystszy, zmiłuj się nad nami.

Pokarmie i uczto, zmiłuj się nad nami.

Kielichu błogosławieństwa, zmiłuj się nad nami.
Kapłanie i Ofiaro, zmiłuj się nad nami.
Tajemnico wiary, zmiłuj się nad nami.
Sakramencie pobożności, zmiłuj się nad nami.
Więzi miłości, zmiłuj się nad nami.
Pamiętko cudów Bożych, zmiłuj się nad nami.
Chlebie nadprzyrodzony, zmiłuj się nad nami.
Bezkrwawa Ofiaro, zmiłuj się nad nami.
Najświętsze i najwznioślejsze misterium, zmiłuj się nad nami.
Boskie lekarstwo nieśmiertelności, zmiłuj się nad nami.
Najpotężniejszy fundament łask, zmiłuj się nad nami.
Wzniosły i czcigodny Sakramencie, zmiłuj się nad nami.
Ofiaro najświętsza ze wszystkich, zmiłuj się nad nami.
Słowo, które stało się ciałem i zamieszkało między nami, zmiłuj się nad nami.
Niebiańskie lekarstwo, chroniące nas przed grzechami, zmiłuj się nad nami.
Najświętsza pamiętko męki Pańskiej, zmiłuj się nad nami.
Cudzie zadziwiający ponad wszystko, zmiłuj się nad nami.
Darze przekraczający wszelką pełnię, zmiłuj się nad nami.
Szczególna pamiętko Bożej miłości, zmiłuj się nad nami.
Nieskończona skarbnico Bożych bogactw, zmiłuj się nad nami.
Budzący bojaźń i ożywiający Sakramencie, zmiłuj się nad nami.
Umocnienie dusz świętych, zmiłuj się nad nami.
Najsłodsza uczto, w której posługują aniołowie, zmiłuj się nad nami.
Prawdziwa Ofiaro prześlągalna za żywych i umarłych, zmiłuj się nad nami.
Pokarmie na drogę dla umierających w Panu, zmiłuj się nad nami.
Zadatku przyszłej chwały, zmiłuj się nad nami.

Bądź nam miłościw, wybaw nas, Panie.
Od niegodnego przyjmowania Ciała i Krwi Twojej, wybaw nas, Panie.
Od pożądlivosti ciała, wybaw nas, Panie.
Od pożądlivosti oczu, wybaw nas, Panie.
Od pychy tego świata, wybaw nas, Panie.
Od wszelkiej okazji do grzechu, wybaw nas, Panie.
Przez Twoje pragnienie spożywania Paschy z uczniami, wybaw nas, Panie.
Przez największą pokorę, z jaką obmyłeś uczniom nogi, wybaw nas, Panie.

Przez najgorętszą miłość, z którą ustanowiłeś ten Boski Sakrament,
wybaw nas, Panie.
Przez Twoją drogocenną Krew, którą pozostawiłeś nam na ołtarzu,
wybaw nas, Panie.
Przez pięć ran Twojego najświętszego Ciała, które dla nas przyjąłeś,
wybaw nas, Panie.

Prosimy Cię my, grzesznicy, wysłuchaj nas, Panie.
Prosimy Cię, abyś wzmacnił w nas i zachował wiarę, cześć i nabożeństwo do tego przedziwnego Sakramentu, wysłuchaj nas, Panie.
Prosimy Cię, abyś doprowadził nas poprzez szczerą spowiedź do częstego przyjmowania Eucharystii, wysłuchaj nas, Panie.
Prosimy Cię, abyś uwolnił nas od wszelkich błędów, wiarołomstwa i ślepoty serca, wysłuchaj nas, Panie.
Prosimy Cię, abyś nam udzielił drogocennych i niebiańskich owoców tego Najświętszego Sakramentu, wysłuchaj nas, Panie.
Prosimy Cię, abyś tym niebiańskim pokarmem na drogę umocnił nas w godzinę śmierci, wysłuchaj nas, Panie.
Prosimy Cię, Jezu, Synu Boga żywego, wysłuchaj nas, Panie.

Baranku Boży, który gładzisz grzechy świata, przepuść nam, Panie.
Baranku Boży, który gładzisz grzechy świata, wysłuchaj nas, Panie.
Baranku Boży, który gładzisz grzechy świata, zmiłuj się nad nami.

Módlmy się.

Boże, Ty w Najświętszym Sakramencie zostawiłeś nam pamiątkę swej męki, daj nam taką czią otaczać święte tajemnice Ciała i Krwi Twojej, abyśmy nieustannie doznawali owoców Twego odkupienia. Który żyjesz i królujesz na wieki wieków. Amen.

11. Chwila cichej adoracji

12. Pieśń na błogosławieństwo: *Przed tak wielkim sakramentem*

13. Błogosławieństwo Najświętszym Sakramentem

14. Pieśń na uwielbienie: *Wielbić Pana chcę*

15. Pieśń na zakończenie: *Przykazanie nowe daje wam*